

KOLOSSENZEN

2

In Christus zijn gelovigen compleet en hebben zij geen aanvullingen uit wetticisme, mystiek of ascese nodig.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/kolossenzen/2

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Paulus en de gemeente die hij niet bezocht	4 min	5
2	Paulus' bezorgdheid over dwaalleer	2 min	7
3	Het geheimenis van Christus in de gelovigen	3 min	8
4	Geestelijk inzicht vraagt om openbaring	6 min	10
5	Van Bijbelkennis naar God persoonlijk kennen	2 min	13
6	Christus tegenover gnostische kennis	2 min	14
7	De schatten van wijsheid zoeken in Christus	5 min	15
8	Misleiding en Paulus' geestelijke nabijheid	3 min	18
9	Geworteld en gefundeerd in Christus	2 min	20
10	De gemeente als Gods akker en bouwwerk	5 min	21
11	Christus ontvangen en in Hem wandelen	2 min	25
12	Wat de Bijbel zegt over onze wandel	3 min	26
13	Wandelen met God is telkens stappen zetten	4 min	29
14	Blijven wandelen door geloof	3 min	31

15	Compleet in Christus zonder aanvullingen	2 min	33
16	De volheid van God en de Drie-eenheid	6 min	34
17	Beelden voor de eenheid van Vader en Zoon	5 min	38
18	Jezus als Gods Woord en woonplaats	3 min	41
19	Gods alomtegenwoordigheid en openbaring	4 min	43
20	Het geheimenis aanvaarden en Christus kennen	4 min	45
21	Besnijdenis in Christus maakt rituelen overbodig	3 min	47
22	De besnijdenis van het hart	3 min	48
23	Het zondige vlees en de oude mens afleggen	4 min	51
24	Doop door besprenkeling of onderdompeling	2 min	53
25	Doop als uitstorting of als begrafenis	3 min	55
26	De doop beeldt het nieuwe leven uit	2 min	57
27	Het handschrift van de wet aan het kruis	2 min	58
28	Satan verliest zijn macht om aan te klagen	3 min	59
29	Het kruis als triomftocht over de machten	2 min	61

30	Voedselwetten en feesten als schaduwen	3 min	62
31	De sabbat en het houden van heilige dagen	3 min	63
32	Engelenverering en het vasthouden aan Christus	2 min	65
33	Ascese en menselijke regels zijn overbodig	3 min	66
	Om verder te lezen		68

1

Paulus en de gemeente die hij niet bezocht

Laten we naar het tweede hoofdstuk van de brief aan de Kolossenzen gaan. Het eerste hoofdstuk, waar we heel wat gedeelten aan hebben besteed om erdoorheen te komen, lijkt sterk op het eerste hoofdstuk van Efeze. De hele brief aan de Kolossenzen vertoont trouwens veel overeenkomsten met de brief aan de Efeziërs. Het eerste hoofdstuk heeft dit gemeen met het eerste hoofdstuk van Efeze: bij allebei duurt het bij mij eindeloos voordat ik erdoorheen ben als ik onderwijs geef. Ze zitten namelijk vol theologische nuances en dingen waarbij ik de verleiding gewoon niet kan weerstaan om erop door te gaan, en dat doe ik dan ook. Nu komen we misschien, hoop ik, voorbij dat gedeelte, zodat we in de hoofdstukken die overblijven niet zo erg blijven steken.

In hoofdstuk 2 wordt Paulus wat persoonlijker. Hij wil dat de Kolossenzen niet alleen deze theologische zaken kennen. Hij wil dat ze weten wat er in zijn hart leeft als het gaat om zijn zorg voor hen. Dit zijn christenen die hij niet persoonlijk kent. De meeste brieven van Paulus zijn geschreven aan gemeenten die hij persoonlijk door zijn eigen prediking heeft gesticht, waar hij heeft gewerkt en waar hij persoonlijke vrienden had. In feite was iedereen in de gemeente een persoonlijke vriend van hem. Maar af en toe, slechts zelden, hebben we een brief die Paulus schrijft aan christenen over wie hij alleen maar heeft gehoord. De brief aan de Romeinen is er daar een van. Hij was nog nooit in Rome geweest toen hij de brief aan de gemeente in Rome schreef. En voor zover wij weten, was hij nog nooit in Kolosse geweest toen hij deze brief schreef.

Hij zei:

Want ik wil dat u weet hoe groot de strijd is die ik voer voor u en voor hen die in Laodicea zijn, alsook voor zovelen die mij nooit in levenden lijve hebben gezien,

KOLOSSENZEN 2:1

Zoals dat is verwoord, zou hij het over drie verschillende groepen mensen kunnen hebben: degenen in Kolosse, degenen in Laodicea en een derde groep, degenen die hem nooit hebben gezien. Als die zin zo is opgebouwd, zou dat erop wijzen dat degenen in Kolosse en degenen in Laodicea niet behoorden tot degenen die hem niet hadden gezien, maar dat dit een derde groep was. Sommige commentatoren hebben het zo opgevat: de mensen in Laodicea hadden Paulus gezien, de mensen in Kolosse hadden Paulus gezien, maar er is nog een andere groep, degenen die zijn gezicht nooit in levenden lijve hebben gezien.

Maar volgens de overgrote meerderheid van de commentatoren bedoelt Paulus dat de mensen van Laodicea en Kolosse hem nooit hadden gezien, net als anderen. Zij baseren dat op de zinsbouw en op andere aanwijzingen in de brief. Dat lijkt te worden geïmpliceerd in hoofdstuk 1, vers 7, wanneer hij met hen spreekt over wat hij weet van hun geestelijke leven. Hij zegt:

Zo hebt u het ook geleerd van Epafras, onze geliefde mededienstknecht, die voor u een trouwe dienaar van Christus is. Hij heeft ons ook uw liefde in de Geest bekendgemaakt.

KOLOSSENZEN 1:7-8

Dat zou alleen maar kunnen betekenen dat hij via Epafras het meest recente nieuws over hun activiteiten had ontvangen. Maar commentatoren neigen doorgaans naar de opvatting dat hij zegt dat hij deze mensen alleen van horen zeggen kent. Zijn medewerker Epafras was daar namelijk geweest, had het Evangelie in de stad verkondigd, had de gemeente gesticht en was nu teruggekomen naar de plaats waar Paulus in Rome gevangenzat, en had hem verslag over hen uitgebracht. Het enige wat ik kan zeggen, is dat de overgrote meerderheid van de geleerden van mening is geweest dat dit een gemeente is die Paulus nooit heeft bezocht. Verzen als hoofdstuk 1, vers 8, en hoofdstuk 2, vers 1, zijn de verzen waarop ze dat baseren. Zoals je kunt zien, zegt hij dat niet helemaal zo duidelijk. Maar dat is de algemene indruk die mensen die dit boek bestuderen er doorgaans uit hebben gekregen, of die nu juist is of niet.

2

Paulus' bezorgdheid over dwaalleer

Nu zegt hij dat er in hemzelf een strijd is. Dat wil zeggen: er woelt iets in hem, er leeft bezorgdheid in zijn hart. Hij is niet helemaal gerust over deze gemeente. Alles wat hij ons tot nu toe over de gemeente heeft verteld, is heel positief. Er is niets slechts gezegd. Hij zegt in vers 4 van hoofdstuk 1 zelfs dat hij had gehoord van hun geloof in Christus en hun liefde voor alle heiligen. In vers 8 zegt hij dat die liefde liefde in de Geest was. Het was geen vleeselijke liefde, het was een geestelijke vrucht. Hij zegt in vers 6 dat het Evangelie, zoals het tot hen gekomen was, vrucht in hen voortbracht, en daarvoor dankte hij.

Er gebeurden goede dingen in deze gemeente, maar toch is hij niet gerust over hen. Er woedt in hem een strijd over hen. De reden daarvoor is dat hij nooit rechtstreeks contact met hen heeft gehad. Hij heeft, denk ik, niet het gevoel dat hij helemaal de vinger aan de pols heeft wat betreft de precieze geestelijke situatie in hun omgeving. De dingen waarover hij verder in dit hoofdstuk gaat spreken, wijzen erop dat hij zich bewust is van gevaren van theologische aard voor de gemeente. We zullen zien welke dat zijn als we verder lezen in het hoofdstuk. Maar het gevaar is dat ze aan dwaalleer ten prooi zouden kunnen vallen. Zoals hij verderop in vers 8 zegt:

Pas op dat niemand u als buit meesleept door de filosofie en inhoudsloze verleiding, volgens de overlevering van de mensen, volgens de grondbeginselen van de wereld, maar niet volgens Christus.

KOLOSSENZEN 2:8

Ik denk dat de King James hier het woord 'spoil' gebruikt. Hij zegt:

Pas op dat niemand je misleidt met filosofie en loze praat.

En verderop in het hoofdstuk noemt hij enkele dingen waarvoor ze moeten oppassen. Dus dit is waarschijnlijk de grond voor de strijd binnen in hem. Aan de ene kant verheugt hij zich erover dat het goed met hen gaat. Aan de andere kant ziet hij wolven

die de kudde omringen en klaarstaan om toe te slaan. En hij wil hen waarschuwen en hen vooraf wapenen tegen dit gevaar van ketterij.

3

Het geheimenis van Christus in de gelovigen

Hij zegt dat zijn strijd erom gaat dat hun harten, vers 2,

opdat hun harten bemoedigd mogen worden, samengevoegd in de liefde, en zij tot heel de rijkdom van de volle zekerheid van het inzicht mogen komen, om het geheimenis te leren kennen van God, en van de Vader en van Christus,

KOLOSSENZEN 2:2

Hij heeft in het vorige hoofdstuk met hen over het geheimenis gesproken. Sterker nog, slechts een paar verzen eerder, aan het einde van hoofdstuk 1, in vers 26, zegt hij:

namelijk het geheimenis, dat eeuwen en geslachten lang verborgen is geweest, maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen. Aan hen heeft God willen bekendmaken wat de rijkdom is van de heerlijkheid van dit geheimenis onder de heidenen: Christus onder u, de hoop op de heerlijkheid.

KOLOSSENZEN 1:26-27

Dat wil zeggen, het geheimenis is:

Christus in jullie, de hoop op heerlijkheid.

[Vertalersnoot: waar de HSV 'Christus onder u' heeft, leest de spreker in zijn Engelse vertaling 'Christus in jullie'. Daarop berust zijn uitleg over Christus Die in gelovigen woont.]

Wat betekent dat? Dat is niet iets wat zo gemakkelijk te bevatten is. Misschien zeg je: 'Ik heb daar geen moeite mee. Toen ik een klein kind was, zeiden ze dat Jezus op de deur van mijn hart klopte. Ik deed mijn deur open en Jezus kwam binnen, en Jezus is in mij. Dat is gemakkelijk te begrijpen.'

Het enige probleem is dat Paulus dat waarschijnlijk niet bedoelde, aangezien dat niet in de Schrift wordt geleerd. Nergens spreekt de Bijbel over Jezus Die op de deur van iemands hart klopt, of over iemand die Jezus vraagt in zijn hart te komen. Dit zijn uitdrukkingen die niet in de Schrift voorkomen. En voor zover ik weet, komt ook het denkbeeld niet in de Schrift voor.

Jezus zei in Johannes hoofdstuk 14, vers 21:

Wie Mijn geboden heeft en die in acht neemt, die is het die Mij liefheeft, en wie Mij liefheeft, hem zal Mijn Vader liefhebben; en Ik zal hem liefhebben en Mijzelf aan hem openbaren.

JOHANNES 14:21

Daar staat niets over Jezus vragen in je hart te komen. Het gaat erom dat je weet wat Hij geboden heeft en dat je het doet. Als je dat doet, laat je zien dat je Hem liefhebt. En als je Hem liefhebt, zal Hij komen en zal Hij Zich in je thuis voelen.

[Vertalersnoot: de spreker combineert hier Johannes 14:21 met het wonen van de Vader en de Zoon bij de gelovige uit Johannes 14:23.]

De Bijbel leert dus wel dat Christus in ons woont. Maar het begrip dat Christus in ons woont, is bepaald niet iets wat gemakkelijk met het natuurlijke verstand te bevatten is. Daarom wil Paulus graag dat zij tot de volle zekerheid van het inzicht komen en tot de kennis van dit geheimenis van God.

4

Geestelijk inzicht vraagt om openbaring

Paulus bidt in Efeze hoofdstuk 1 zelfs dat God hun openbaring zal moeten geven over deze ervaring die wij in Christus hebben. Een van de dingen waarvoor hij voor hen bidt, is dat zij openbaring zullen ontvangen, de Geest van openbaring in de kennis van Hem. Hij bidt in Efeze 1:17:

opdat de God van onze Heere Jezus Christus, de Vader van de heerlijkheid, u de Geest van wijsheid en van openbaring geeft in het kennen van Hem,

EFEZE 1:17

Dit zijn dingen waarvan Paulus meent dat je ze niet volledig met het verstand kunt bevatten. Je kunt de leer over de kracht van God leren, of je kunt de leer over de hoop van de christen leren, of je kunt de leer over de heerlijkheid van de erfenis leren. Maar als Paulus dacht dat dat genoeg was, zou hij het kennelijk gewoon uiteenzetten en uitvoerig uitleggen en zeggen: 'Daar heb je het.' In plaats daarvan bidt hij dat God de ogen van hun verstand zal openen, dat Hij hun de Geest van openbaring in de kennis van Hem zal geven. Kennelijk vindt hij die dingen nodig om deze begrippen werkelijk te bevatten. Dit zijn geestelijke begrippen.

Paulus zegt in 1 Korinthe 2, en vers 14, geloof ik:

Maar de natuurlijke mens neemt de dingen van de Geest van God niet aan, want ze zijn dwaasheid voor hem. Hij kan ze ook niet leren kennen, omdat ze geestelijk beoordeeld worden.

1 KORINTHE 2:14

Ik denk dat we te veel zijn uitgegaan van de veronderstelling dat de dingen van God eenvoudig met het verstand te bevatten en te begrijpen zijn, als we maar duidelijk genoeg onderwijs over het onderwerp krijgen. Paulus was beslist in staat om duidelijk

onderwijs te geven. Maar hij had er geen vertrouwen in dat zijn woorden alleen deze verlichting, dit besef, deze openbaring konden overbrengen.

Toen Petrus voor het eerst over Jezus hoorde, weet je nog wanneer dat was? Dat was in Johannes hoofdstuk 1. Zijn broer Andreas ontmoette Jezus als eerste en ging haastig zijn broer Petrus zoeken en zei:

Deze vond als eerste zijn eigen broer Simon en zei tegen hem:
Wij hebben de Messias gevonden, wat vertaald wordt als
de Christus.

JOHANNES 1:42

Petrus hoorde dus van zijn broer dat Jezus de Messias was en de hoop van Israël en dat alles.

Later, veel later, jaren later, nadat Petrus een van de apostelen was geworden, zei Jezus tegen de discipelen in Caesarea Filippi:

Wie zeggen de mensen dat Ik ben?

En Petrus zei:

Simon Petrus antwoordde en zei: U bent de Christus, de Zoon
van de levende God.

MATTHEÛS 16:16

Eigenlijk dezelfde dingen die Andreas jaren eerder tegen hem had gezegd, voordat hij Jezus zelfs maar had ontmoet. Maar Jezus zei:

En Jezus antwoordde en zei tegen hem: Zalig bent u, Simon
Barjona, want vlees en bloed hebben u dat niet geopenbaard,
maar Mijn Vader, Die in de hemelen is.

MATTHEÛS 16:17

Dat is een interessante uitspraak. Zijn broer was vlees en bloed. Zijn broer had hem jaren geleden precies deze dingen verteld. Maar Jezus zei:

Dat hebben mensen je niet onthuld. Dat heeft Mijn Vader je onthuld.

Dit betekent dat hij het niet alleen van een mens moest horen, maar het ook van God moest ontvangen. Het moest hem door de Vader worden geopenbaard.

Met andere woorden, het christendom komt er niet alleen maar op neer dat we theologische begrippen leren, zodat we die als een papegaai kunnen napraten en zeggen: 'Nu begrijp ik dit. Nu weet ik dit.' Paulus ging ervan uit dat er geestelijke openbaring nodig is om de geestelijke werkelijkheid van het christendom te kunnen doorgronden. Zelfs dit geheimenis:

Aan hen heeft God willen bekendmaken wat de rijkdom is van de heerlijkheid van dit geheimenis onder de heidenen: Christus onder u, de hoop op de heerlijkheid.

KOLOSSENZEN 1:27

Het gaat hem erom dat ze tot volle zekerheid in hun inzicht zouden komen, tot de kennis van dit geheimenis van God. Hij was er helemaal niet van overtuigd dat hij alles zou bereiken door het eenvoudigweg te noemen of uit te leggen.

Je kunt in een zaal vol mensen zitten en allemaal dezelfde dingen horen, en sommige mensen begrijpen het en andere mensen begrijpen het niet. Waarom? Daar kunnen allerlei factoren bij meespelen. Je kunt bijvoorbeeld zitten slapen, en dan heb je het niet begrepen. Maar als je wakker bent, begrijp je het misschien nog steeds niet, en dat kan komen doordat de Heilige Geest het voor je nog niet tot leven heeft gebracht. 'Quickened' is het oude Engelse woord daarvoor. De Heilige Geest heeft het niet aan je geopenbaard. Maar dat hebben we wel nodig.

Paulus bidt voor de gemeente dat God deze dingen aan hen zou openbaren. Aan Paulus zelf was het duidelijk geopenbaard. Het was het geheimenis dat aan hem als een van de apostelen en profeten was geopenbaard, dat niet aan de mensenkinderen uit vroegere tijden was geopenbaard. En het zette zijn hele leven op zijn kop. Het veranderde zijn

hele kijk op godsdienst. Hij was een godsdienstig man voordat hij Jezus kende. Hij was even godsdienstig als iedere Jood die hij ooit had gekend. Maar dat was niet goed genoeg. Hij moest de openbaring van Jezus ontvangen. Dat was wat hij verlangde, waarvoor hij bad, waarvoor hij zich inspande en waartoe hij de gelovigen aan wie hij schreef aanspoorde: om dat te zoeken en te verkrijgen.

5

Van Bijbelkennis naar God persoonlijk kennen

Ik zal je vertellen, de eerste twaalf jaar van mijn leven als christen, toen ik een kind was en tot ik ongeveer zestien was, kende ik de christelijke theologie beter dan de meesten. Ik preekte zelfs. In mijn middelbareschooltijd was ik leider van de jeugdgroep in de gemeente waar ik bij hoorde. Ik was een conservatieve, orthodoxe christen, en ik was beter onderwezen in de Bijbel dan bijna ieder ander in onze jeugdgroep. Dat zeiden zij ook. Ze wisten het. Daarom maakten ze mij altijd de leider.

Maar ik kende God niet, niet in de betekenis waarin ik tegenwoordig over het kennen van God spreek. Ik kan me heel duidelijk herinneren wanneer ik die andere dimensie binnenging. Ik heb het niet over iets griezeligs, iets mystieks. Ik bedoel eenvoudigweg dat wat de norm is voor het christendom. Ik nam aan dat mijn ervaring vóór die tijd de norm was, omdat mij was geleerd: ‘Je gelooft deze dingen, je belijdt deze dingen, je houdt je aan deze dingen, en je bent een christen.’

Het kostte me jaren om te ontdekken: misschien was dat zo. Misschien was ik een christen. Ik weet niet echt hoe ik die jaren moet beoordelen. Ik was zeker een gelovige, maar ik kende God niet zoals ik Hem later leerde kennen. Ik bedoel dat er geestelijk iets aan mijn hart werd geopenbaard: de aanwezigheid van God in mijn leven was niet eenvoudigweg een theologische stelling waarmee ik instemde. Het was een werkelijkheid die ik kende.

Als ik Paulus hoor zeggen: ‘Ik hoop dat jullie die openbaring zullen ontvangen’, dan denk ik vanuit mijn eigen ervaring: ‘Tjonge, dat is frustrerend voor een prediker.’ Hij weet dat hij hun al die dingen vertelt die hen, als ze die horen, in die werkelijkheid zouden kunnen brengen, maar misschien ook niet. Want er zijn grenzen aan wat een

prediker met woorden kan doen. De Heilige Geest moet de openbaring geven van het geestelijke leven, van de werkelijkheid: Christus in je en jij in Christus. Ook dat is een geestelijk begrip.

Maar de natuurlijke mens neemt de dingen van de Geest van God niet aan, want ze zijn dwaasheid voor hem. Hij kan ze ook niet leren kennen, omdat ze geestelijk beoordeeld worden.

1 KORINTHE 2:14

Dat is een werk van de Heilige Geest. Dus het enige wat Paulus kan doen, is het zeggen en bidden dat ze het zullen begrijpen, en hopelijk deden ze dat.

6

Christus tegenover gnostische kennis

Wat nog meer? Vers 3:

in Wie al de schatten van de wijsheid en van de kennis verborgen zijn.

KOLOSSENZEN 2:3

Daarmee wordt bedoeld: in Christus.

Als Paulus bezorgd was over de gnostische dwaalleer, waarvan we weten dat hij in dit boek op sommige elementen zinspeelt, dan zou deze verwijzing naar alle rijkdommen van wijsheid en kennis bijzonder indringend zijn. Want de gnostische dwaalleer draaide om kennis. Daar komt het vandaan, van het woord 'ginosko', kennis, kennen. Ze werden de gnostici genoemd omdat ze beweerden kennis te bezitten. Ze beweerden zelfs dat ze openbaring van geestelijke geheimenissen hadden.

De gnostici zijn er nog steeds. We noemen het alleen de newagebeweging. Net als bij sommige dingen die in Kolosse speelden, zitten er ook andere elementen in. Er zitten elementen van het joodse christendom in, er zitten elementen van de Griekse filosofie in, er zitten elementen van oosterse mystiek en occultisme in, allemaal zo'n beetje

door elkaar gegoooid in één pot, en dat noemen we de newagebeweging. Ik weet niet hoe ze het toen noemden, maar het was er in Kolosse ook, vooral het gnostische aspect. Veel mensen hebben in hun algemene benadering van dingen iets vaags van new age. Maar mensen die er echt helemaal in opgaan, verdiepen zich in de geestelijke aspecten: verlicht worden, een ontwaken meemaken, de kwantumsprong maken naar een ander geestelijk niveau. Dat is precies wat de gnostici onderwezen, en ze onderwezen dat dit door geestelijke kennis gebeurde.

Paulus zegt: „Wacht eens even. Nee.

Je hoeft niet door die gnostische disciplines heen of daar die bijzondere openbaringen vandaan te halen. Het enige waar het mij om gaat, is dat de Heilige Geest je zal openbaren dat Jezus dat allemaal is, en dat Christus in je Degene is van Wie je een vollediger kennis en een vollediger begrip zult krijgen”, zoals hij in vers 2 zegt. Nu staat er:

In Christus liggen alle rijkdommen van wijsheid en kennis verborgen.

7

De schatten van wijsheid zoeken in Christus

Als hij zegt dat ze verborgen zijn, betekent dat niet dat ze ontoegankelijk zijn, zoals wanneer je iets verstopt zodat mensen het niet zullen vinden. Het woord dat daar gebruikt wordt, lijkt meer op het woord voor edelstenen die in een mijn verborgen zitten. Het is niet zozeer dat ze verstopt zijn; ze liggen alleen niet aan de oppervlakte. Ze zijn het waard om ervoor de mijn in te gaan; ze zijn het waard om ernaar te graven. Het is niet alsof ze zo goed verstopt zijn dat je ze niet zult vinden. Het is gewoon zo dat al Gods wijsheid en kennis gevonden wordt wanneer je er in Christus naar zoekt. Daar zijn ze verborgen. Wie niet in Christus zoekt, zal ze niet vinden, omdat ze daar verborgen zijn.

Ik heb thuis een bus van een product dat je in de winkel zou kopen, maar het is niet echt een bus van dat product, als je begrijpt wat ik bedoel. Iemand heeft er een kluisje van gemaakt. Je schroeft de bodem eraf, en dan kun je er dingen in doen en de bodem er weer op schroeven. Iemand denkt dat het een bus Cruex tegen liesschimmel is, en

niemand zal die stelen. Toch heb je daar al je bezittingen in zitten, al je rijkdommen enzovoort. Natuurlijk heb ik geen rijkdommen, maar ik heb wel een mooie lege bus Cruex. Daar zouden wat rijkdommen in kunnen, mocht ik die ooit krijgen.

Het punt is: als ik iets in die bus verstop heb, is het moeilijk te vinden als iemand niet in de bus kijkt, omdat het in die bus verstop zit. Waar hij verder ook kijkt, hij zal het niet vinden. Maar als hij weet dat het in de bus zit, zal hij het heel gemakkelijk vinden.

Alle schatten en rijkdommen van Gods kennis en wijsheid zijn verborgen in Christus. Zoek waar je maar wilt buiten Hem, en je zult ze niet vinden. Zoek in Hem. Ze zijn niet moeilijk te vinden. Ze zijn er allemaal. Het is net de vraag of je de juiste mijn binnengaat. Ga die mijn binnen, en daar liggen overal schatten. Als je daar niet naar binnen gaat, blijven ze voor je verborgen.

Dus wat hij zegt, is: ga niet zoeken in die andere godsdienstige ideeën die zich opdringen en zich aandienen en zich aan de christenen presenteren alsof die ideeën, toegevoegd aan het christendom, een hogere vorm van christendom zullen opleveren. Eerlijk gezegd denken veel mensen uit de newagehoek er nog steeds zo over. Het is prima om christen te zijn, maar besef dat er nog een hoger niveau is. Het is prima om te erkennen dat Jezus de Messias is, maar wacht maar tot je ontdekt dat jij de Messias bent. Wacht maar tot je ontdekt dat jij ook Christus bent. Dat is het volgende niveau van openbaring dat je moet bereiken.

Nee, je hoeft niet verder te komen dan dat ene: Jezus is de Messias. Dat is alle waarheid die je nodig hebt. Al het andere voert je weg van de waarheid. Alle godsdienstige zaken die aan Christus worden toegevoegd, zijn geen echte kennis en geen echte wijsheid. Het is alleen maar kennis die ten onrechte zo genoemd wordt. Alle echte kennis en wijsheid is in Christus.

Hoe vind je die? Je moet in Christus zijn. Ga daar naar binnen, en ze zijn er overal. Als je in Christus leeft, zul je daar alle kennis en alle wijsheid van God verkrijgen waarvan Hij wil dat je die hebt.

Trouwens, er zijn sommige dingen op het gebied van wijsheid en kennis waarvan God het niet altijd nuttig heeft gevonden dat mensen die bezitten. Weet je nog wat de eerste zonde was? Wat de eerste wet was?

maar van de boom van de kennis van goed en kwaad, daarvan mag u niet eten, want op de dag dat u daarvan eet, zult u zeker sterven.

GENESIS 2:17

Het is niet zo dat alle kennis ons helpt. Er is bepaalde kennis — Salomo zei:

Want in veel wijsheid zit veel verdriet. Wie kennis vermeerdert, vermeerdert leed.

PREDIKER 1:18

We moeten beseffen dat alle kennis die God ons wil geven, in Christus gemakkelijk beschikbaar is. Zijn er andere dingen die je kunt weten? Misschien, maar wat maakt het uit? Als het niet in Christus is, is het niet voor mij. Het is niet nodig. Is er leven op andere planeten? Ik weet het niet. Het interesseert me zelfs niet. Dat is niet een van de dingen die ik in Christus leer. Of ik dat weet of niet, maakt voor mij geestelijk geen verschil, dus het doet er niet toe.

Mensen worden ontzettend nieuwsgierig naar esoterische kwesties. Blijkbaar waren de Kolossenzen nieuwsgierig naar die dingen, of liepen ze het gevaar dat te worden. Er waren mensen die hen die kant op lokten, naar het aanbidden van engelen, zegt hij even verderop. Tjonge, wat is dat actueel.

Maar hij zegt dat je dat niet nodig hebt. Het is allemaal in Jezus te vinden. En als je in Jezus bent, ben je op de plaats waar het allemaal te vinden is. Je hoeft nergens anders heen, en je hoeft niets van buitenaf binnen te halen. Vers 4:

8

Misleiding en Paulus' geestelijke nabijheid

En dit zeg ik, opdat niemand u misleidt met mooiklinkende redeneringen.

KOLOSSENZEN 2:4

Hier komt hij ter zake. Hierover heeft hij nog niets gezegd. Hij zegt: „Nu zal ik jullie vertellen waarom ik de brief schrijf. Dit is werkelijk waarom ik dit allemaal zeg, omdat ik bezorgd ben dat iemand jullie zou kunnen misleiden.” Alles waarover ik gesproken heb, schrijf ik jullie omdat ik bezorgd ben over het gevaar dat jullie misleid worden. Misleiders hebben tenslotte soms overtuigende woorden, overtuigende argumenten en aantrekkelijke woorden.

Want al ben ik lichamelijk afwezig, toch ben ik in de geest bij u. Ik zie met blijdschap de goede orde onder u en de vastheid van uw geloof in Christus.

KOLOSSENZEN 2:5

Dat wil zeggen: hij is er lichamelijk niet.

Toch ben ik in gedachten bij jullie.

Paulus zegt iets dergelijks bijvoorbeeld ook in 1 Korinthe 5. Daar heeft hij het over de noodzaak om iemand in de gemeente te tuchtigen, iemand die ontucht pleegt in een incestueuze verhouding en zich niet bekeert. En hij vertelt hun wat ze moeten doen. Hij zegt:

Wanneer jullie samenkomen en ik in de geest aanwezig ben, wil ik dat jullie dit doen in de Naam van de Heere.

1 KORINTHE 5:4

Ik weet niet echt wat Paulus bedoelt. Ik geef het maar gewoon toe: ik weet niet wat hij bedoelt wanneer hij zegt:

Ik ben in gedachten bij jullie.

Dat zeggen we tegenwoordig ook. Het hoort bij het alledaagse taalgebruik van het moderne Engels. We zeggen: 'Ik ben in gedachten bij je.' En het enige wat dat eigenlijk betekent, is: 'Ik leef met je mee', of: 'Ik mis je', en: 'Ik kan me voorstellen dat ik bij je ben', of zoiets. Meer zeggen we er eigenlijk niet mee. En misschien is dat ook alles wat Paulus zegt.

Wanneer ik in de Bijbel een uitdrukking tegenkom die ook in ons moderne Engels bestaat, wantrouw ik meteen de veronderstelling dat die in het oude Grieks hetzelfde betekent als tweeduizend jaar later in het moderne Engels. We kunnen dezelfde uitdrukking gebruiken en er iets heel anders mee bedoelen. Maar ik weet niet wat die daar betekende. Ik geloof beslist niet dat Paulus het had over een verplaatsing van zijn ziel: dat hij een uittreding ervaart en dat, terwijl hij lichamelijk echt in de gevangenis in Rome zit, zijn geest naar Kolosse wordt verplaatst.

Ik kan je hier geen opheldering over geven. Ik zal moeten aannemen dat de uitspraak 'Ik ben in de geest bij je' ongeveer hetzelfde kan betekenen als wat wij ermee bedoelen. Het is: 'Mijn hart is bij jullie. Ik zou graag bij jullie zijn. Dat kan niet. Mijn hart is daar, maar ik ben hier. Ik zit vast. Ik zit achter deze tralies.'

Maar hoe dan ook:

Hoewel ik lichamelijk afwezig ben, ben ik in gedachten bij jullie en ben ik blij om te zien hoe goed jullie alles op orde hebben en hoe standvastig jullie geloof in Christus is.

Standvastigheid betekent dat ze niet aan het wankelen worden gebracht, tot nu toe in elk geval niet. Hij is bezorgd dat de overtuigende woorden van misleiders die situatie zouden kunnen veranderen. Maar op dit moment verheugt hij zich erover te zien dat ze vaststaan in hun geloof en dat er goede orde onder hen is.

9

Geworteld en gefundeerd in Christus

Zoals u dan Christus Jezus, de Heere, hebt aangenomen, wandel in Hem, geworteld en opgebouwd in Hem, en bevestigd in het geloof, zoals u onderwezen bent; wees daarin overvloedig, met dankzegging.

KOLOSSENZEN 2:6-7

Dit lijkt sterk op wat hij eerder zei, in vers 23 van het vorige hoofdstuk:

als u tenminste in het geloof blijft, gefundeerd en vast, en u niet laat afbrengen van de hoop van het Evangelie, dat u gehoord hebt, dat gepredikt is in de hele schepping die onder de hemel is, waarvan ik, Paulus, een dienaar geworden ben.

KOLOSSENZEN 1:23

Op beide plaatsen gaat het over de noodzaak om gegrond te zijn, of in dit geval geworteld in Christus, en opgebouwd en standvastig of bevestigd. Waar het op neerkomt is: ik wil dat jullie vaststaan en onwankelbaar zijn. En het middel daartoe is ervoor te zorgen dat je gegrond bent, zoals er in Kolossenzen 1:23 staat, of geworteld, in Kolossenzen 2:7. Geworteld en gegrond in Jezus.

Gegrond betekent in het Grieks eigenlijk gefundeerd, zoals op een fundament. Dat zei ik al toen we hoofdstuk 1 bespraken. Hij gebruikt hier dus twee beeldspraken. De ene is die van een gebouw dat op een fundament rust. De andere is die van een plant of een boom of iets wat wortels heeft. En het is heel duidelijk dat een fundament voor een gebouw in bepaalde opzichten hetzelfde doel dient als wortels voor een plant.

Wortels hebben voor een plant eigenlijk meer functies dan een fundament voor een gebouw. Maar in één opzicht zijn ze hetzelfde. De aanwezigheid van wortels zorgt ervoor dat de boom niet wegwaait in een storm. De aanwezigheid van een fundament

voorkomt dat het gebouw wegspoelt bij een overstroming. Dat maakte Jezus duidelijk toen Hij sprak over je huis bouwen op de rots in plaats van op het zand.

Het idee hier is dat een gebouw een fundament heeft om het op zijn plaats te houden. En een boom heeft een wortelstelsel dat hem op zijn plaats houdt, zodat hij niet gemakkelijk van zijn plaats komt. Zo moet je gegrond of gefundeerd zijn in Jezus, zegt hij in hoofdstuk 1, vers 23. En in hoofdstuk 2, vers 7, staat een vergelijkbaar idee: geworteld in Hem en opgebouwd. Hij vermengt de beeldspraken van een plant en een gebouw.

10

De gemeente als Gods akker en bouwwerk

Het idee dat christenen planten en gebouwen zijn, is niet ongebruikelijk in de geschriften van Paulus. Er is zelfs een passage waarin hij hen op dezelfde plaats allebei noemt en de beeldspraak nog verder uitwerkt. In 1 Korinthe hoofdstuk 3 heeft hij het over de stichting van de gemeente in Korinthe door hemzelf, en over het onderwijs dat Apollos daar vervolgens gaf nadat Paulus was vertrokken. Helaas waren sommige Korintheïers, onvolwassen als ze waren, geneigd partij te kiezen. Sommigen zeiden:

Want als iemand zegt: Ik ben van Paulus, en een ander: Ik van Apollos, bent u dan niet vleeselijk?

1 KORINTHE 3:4

En anderen zeiden:

Ik ben trouw aan Apollos.

Paulus probeert hun houding recht te zetten. Hij zegt dat Apollos en Paulus geen rivalen zijn. In dat verband zegt hij dit in 1 Korinthe 3, vers 5:

Wie is Paulus dan, en wie is Apollos, anders dan dienaren, door wie u tot geloof gekomen bent, en dat zoals de Heere aan ieder van hen gegeven heeft?

1 KORINTHE 3:5

Dat is wat het Engelse woord ‘ministers’ betekent: dienaren.

Ik heb geplant, Apollos heeft begoten, maar God heeft laten groeien. Dus is dan noch hij die plant iets, noch hij die begiet, maar God, Die laat groeien.

1 KORINTHE 3:6-7

Dat betekent dat Paulus en Apollos niets zijn.

maar God Die de groei geeft, is alles.

Ze werken aan hetzelfde project; ze zijn geen rivalen.

En hij die plant en hij die begiet, zijn één, maar ieder zal zijn eigen loon ontvangen overeenkomstig zijn eigen inspanning. Want Gods medearbeiders zijn wíj. Gods akker en Gods bouwwerk bent ú.

1 KORINTHE 3:8-9

Dat betekent dat Apollos en ik, Paulus, samen met God op Zijn akker werken. We werken aan hetzelfde project. Ik ben geen voorman; God is de voorman. Apollos en ik zijn allebei dienaren die op de akker werken. We zijn medearbeiders, en jullie, zegt hij, zijn Gods akker. Dat is natuurlijk de plek waar planten groeien. Hij zegt:

Jullie zijn Gods gebouw.

Tot nu toe heeft hij het beeld van planten gebruikt. Paulus plantte de zaden, Apollos gaf de zaden water en God liet de zaden groeien. Hier groeit iets op een akker. Hij zegt:

Jullie zijn Gods akker.

Maar nu introduceert hij een ander beeld:

Jullie zijn ook Gods gebouw.

Nadat hij dat in vers 9 heeft geïntroduceerd, gaat hij in vers 10 nog even op dat beeld door:

Overeenkomstig de genade van God die mij gegeven is, heb ik als een wijs bouwmeester het fundament gelegd en een ander bouwt daarop. Ieder dient er echter op toe te zien hoe hij daarop bouwt.

1 KORINTHE 3:10

Ze zijn een gebouw; ze hebben een fundament. Zoals hij de zaden op de akker plantte, zo heeft hij, om op het andere beeld over te gaan, het fundament van het gebouw gelegd. Hij zegt:

En iemand anders bouwt daarop verder. Daarmee bedoelt hij Apollos en anderen die daarna kwamen en daar onderwijs gaven. Vers 11:

Want niemand kan een ander fundament leggen dan wat gelegd is, dat is Jezus Christus.

1 KORINTHE 3:11

Het gebouw is dus op Jezus gefundeerd, of, om een ander beeld te gebruiken, de planten zijn in Jezus geworteld. Paulus spreekt over de gemeente als geheel als een graanakker die hij heeft ingezaaid en die een ander water heeft gegeven. De gemeente als geheel is een gebouw. Om preciezer te zijn: in Efeze 2 en in 1 Petrus 2 is het een bepaald soort gebouw: een tempel, de tempel van de Heilige Geest. Maar Paulus heeft het eerste grondwerk gedaan, het zaad geplant, het fundament gelegd, welk beeld je ook het liefst gebruikt. Een ander komt en bouwt erop verder.

Dat geldt voor de gemeente als geheel. De gemeente is het gebouw, de tempel van de Heilige Geest. De gemeente is Gods akker. Het geldt ook voor ieder afzonderlijk.

Of weet u niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is en Die u van God hebt ontvangen, en dat u niet van uzelf bent?

1 KORINTHE 6:19

En je bent als een plant die geplant is. In die zin zegt Paulus tegen je dat je moet doorgaan en gegrond moet zijn, of op het fundament gefundeerd moet zijn, en in Christus geworteld moet zijn.

Wortels doen meer voor een plant dan een fundament voor een gebouw. Wortels houden de plant namelijk niet alleen op zijn plaats, maar zijn ook het middel waardoor voedingsstoffen uit zijn omgeving worden opgenomen. Een plant heeft eigenlijk veel manieren om voeding op te nemen. Door fotosynthese haalt hij een vorm van voeding uit licht. Maar de mineralen enzovoort die de plant voeden, worden beslist via het wortelstelsel opgenomen.

Wanneer Paulus zegt dat we in Hem geworteld en in Hem opgebouwd moeten zijn, geloof ik dat hij niet alleen zegt dat we vast moeten zitten zoals een boom met wortels vastzit in de grond. We moeten ook al ons leven uit Jezus putten.

Aan hen heeft God willen bekendmaken wat de rijkdom is van de heerlijkheid van dit geheimenis onder de heidenen: Christus onder u, de hoop op de heerlijkheid.

KOLOSSENZEN 1:27

En je moet putten uit wat Hij je ter beschikking stelt. Je moet de voeding voor je geestelijke leven uit Hem halen, niet uit bronnen daarbuiten en andere godsdienstige ideeën en ervaringen en oefeningen enzovoort. Jezus Zelf is alles waaruit je hoeft te putten.

11

Christus ontvangen en in Hem wandelen

Ik heb het over vers 7 gehad, maar vers 6 is het eerste deel van die zin. Hij zegt:

Zoals u dan Christus Jezus, de Heere, hebt aangenomen, wandel in Hem,

KOLOSSENZEN 2:6

Er wordt een vergelijking gemaakt tussen hoe je Christus ontvangt en hoe je wandelt. Sommige mensen vatten dit specifieker op dan anderen. De minder specifieke uitleg is dat hij gewoon zegt: 'Je bent begonnen, je hebt Jezus ontvangen; dan kun je net zo goed christen blijven, dan kun je net zo goed met Hem blijven wandelen.' Anderen proberen het specifieker te maken en zeggen: 'De manier waarop je Christus ontvangt, is de manier waarop je in Hem behoort te wandelen.'

Als je het in de niet-specifieke zin opvat, zegt het alleen dat het feit dat je Christus hebt ontvangen een reden is om ook in Hem te wandelen, in Hem te blijven. Je bent begonnen; waarom zou je het niet afmaken? Maar de specifiekere uitleg zegt iets over de manier waarop we in Hem wandelen: dat die dezelfde is als de manier waarop we Hem ontvangen. Wat is die manier? Hoe ontvang je Hem? Door geloof. Dus hoe wandel je? Door geloof. Zoals je Hem door geloof hebt ontvangen, blijf zo door geloof met Hem wandelen, of in Hem. Ik weet niet hoe specifiek Paulus dat bedoelt, maar Paulus noemt hier, volgens mij voor het eerst in Kolossenzen, wel dit beeld van wandelen. Het komt zo vaak in de Bijbel voor dat we bijna vergeten dat het een beeld is. Wanneer we het over iemands wandel hebben, bedoelen we natuurlijk de manier waarop die persoon leeft. We bedoelen de kwaliteit van zijn relatie met God en hoe hij verder komt met God. Maar wandelen is natuurlijk een beeld, en Paulus gebruikt het

op heel veel manieren. Later in Kolossenzen zal hij er meer over zeggen. In Efeze spreekt hij heel veel over onze wandel, wat, zoals ik al zei, een beeld is voor leven. In Galaten wordt ons gezegd:

Maar ik zeg: Wandel door de Geest en u zult zeker de begeerte van het vlees niet volbrengen.

GALATEN 5:16

12

Wat de Bijbel zegt over onze wandel

Als we dat doen, zullen we de begeerte van het vlees niet volbrengen. Laat me je een overzicht geven van een aantal dingen die de Bijbel zegt over onze wandel. In Psalm 1:1 staat:

Welzalig de man die niet wandelt in de raad van de goddelozen, die niet staat op de weg van de zondaars, die niet zit op de zetel van de spotters,

PSALMEN 1:1

In Micha 6:8 staat dat een van de dingen die voor God het belangrijkste zijn, is dat we nederig met onze God wandelen.

Hij heeft u, mens, bekendgemaakt wat goed is. En wat vraagt de HEERE van u anders dan recht te doen, goedertierenheid lief te hebben en ootmoedig te wandelen met uw God.

MICHA 6:8

Dat zegt Micha 6:8. In 1 Johannes 2:6 staat dat we moeten wandelen zoals Hij gewandeld heeft, zoals Jezus gewandeld heeft.

Wie zegt in Hem te blijven, moet ook zelf zo wandelen als Hij gewandeld heeft.

1 JOHANNES 2:6

In Galaten 5:16 staat:

Maar ik zeg: Wandel door de Geest en u zult zeker de begeerte van het vlees niet volbrengen.

GALATEN 5:16

En zowel in Efeze als in Kolossenzen, in Efeze 4:1 en Kolossenzen 1:10, zegt hij dat we de Heere waardig moeten wandelen.

Zo roep ik, de gevangene in de Heere, u op tot een wandel die de roeping waarmee u geroepen bent, waardig is,

EFEZE 4:1

Dus ik vergis me: hoofdstuk 2 is niet de eerste keer dat hij die wandel noemt. Hij heeft die in hoofdstuk 1 al genoemd.

In 1 Thessalonicenzen 2:12 zegt hij:

Wij riepen u ertoe op waardig te wandelen voor God, Die u roept tot Zijn Koninkrijk en heerlijkheid.

1 THESSALONICENZEN 2:12

En er zijn er meer; er zijn heel veel plaatsen.

Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat evenals Christus uit de doden is opgewekt tot de heerlijkheid van de Vader, zo ook wij in een nieuw leven zouden wandelen.

ROMEINEN 6:4

Dat zegt hij in Romeinen 6:4. Het is een geestelijke wandel, en er wordt veel gezegd over hoe we moeten wandelen. In Efeze 4:1 zegt hij:

Leef op een manier die past bij je roeping. In Efeze 4:17 zegt hij:

Dit zeg ik dan en getuig ervan in de Heere, dat u niet meer wandelt zoals de andere heidenen wandelen, in de zinloosheid van hun denken,

EFEZE 4:17

In hoofdstuk 5 van Efeze, vers 2:

en wandel in de liefde, zoals ook Christus ons liefgehad heeft en Zichzelf voor ons heeft overgegeven als een offergave en slachtoffer, tot een aangename geur voor God.

EFEZE 5:2

In hoofdstuk 5 van Efeze, vers 8:

Want u was voorheen duisternis, maar nu bent u licht in de Heere; wandel als kinderen van het licht

EFEZE 5:8

In hetzelfde hoofdstuk, Efeze 5, vers 15, staat:

Let er dan op dat u nauwgezet wandelt, niet als dwazen, maar als wijzen,

EFEZE 5:15

Dat betekent dat je om je heen kijkt, oplettend bent en je bewust bent van de gevaren om je heen.

[Vertalersnoot: de spreker licht hier het Engelse woord ‘circumspectly’ toe, dat in het aangehaalde HSV-vers met ‘nauwgezet’ wordt weergegeven.]

13

Wandelen met God is telkens stappen zetten

Paulus en andere schrijvers van de Schrift spreken vaak over het christelijke leven als een wandel. En de reden is dat wandelen uit afzonderlijke stappen bestaat. Ik heb dit punt al gemaakt toen we Efeze bespraken en andere plaatsen waar we deze beeldspraak van het wandelen tegenkomen. Maar we lezen nergens in de Bijbel: ‘Stroom mee met de Geest.’ We lezen:

Maar ik zeg: Wandel door de Geest en u zult zeker de begeerte van het vlees niet volbrengen.

GALATEN 5:16

En daar zit een wereld van verschil tussen. In christelijke kringen hoor je wel: ‘Je moet meestromen met de Geest.’ Een van de redenen waarom Paulus er waarschijnlijk voor koos om te spreken over wandelen in de Geest in plaats van meestromen met de Geest, is dat wandelen op te delen is in afzonderlijke eenheden die we stappen noemen. Meestromen valt nergens in op te delen. Zoals sommige mensen die ik gekend heb erover praten, lijkt het alsof je er gewoon in duikt en de Geest je gewoon meevoert. Als je er eenmaal in zit, gaat de rest vanzelf.

Maar in werkelijkheid is het christelijke leven een opeenvolging van stappen. We moeten met God wandelen.

Hij heeft u, mens, bekendgemaakt wat goed is. En wat vraagt de HEERE van u anders dan recht te doen, goedertierenheid lief te hebben en ootmoedig te wandelen met uw God.

MICHA 6:8

Dat betekent dat ik een stap moet zetten. En als ik wil blijven wandelen, moet ik nog een stap zetten. Als ik dat gedaan heb, ben ik niet automatisch nog steeds aan het wandelen. Daarvoor moet ik weer een stap zetten. Ik moet afzonderlijke stappen blijven zetten. Als ik een stap met God zet en nog een stap met God, nog een stap met God, dan wandel ik nog steeds met God. Maar als ik andere stappen zet die niet met God zijn, wandel ik niet meer met God.

Kijk, het christelijke leven bestaat uit momenten, net als het gewone leven. Het bestaat uit afzonderlijke beslissingen. Het is niet alleen maar: 'Laat je op de ledenlijst zetten en je hoort erbij.' Het christelijke leven is een voortdurende wandel met God. En die wandel moet worden verfijnd op de manieren waar de Bijbel over spreekt.

Ik moet ervoor zorgen dat ik elke afzonderlijke stap in mijn leven in liefde zet.

Terwijl ik verder leef, moet ik me bij elke stap die ik zet afvragen of ik van deze kant of van die kant word aangevallen. Elke dag is een opeenvolging van afzonderlijke beslissingen en momenten, bij wijze van beeldspraak: van stappen.

Geven christenen ooit toe aan de begeerte van het vlees? Ik ben bang van wel. Wat zegt je dat? Ze moeten op dat moment niet in de Geest hebben gewandeld, want als je in de Geest wandelt, zul je dat niet doen. Betekent dat dat ze geen geestelijke mensen zijn? Dat kan ik niet zeggen. Misschien zetten ze tot aan die laatste stap op elk moment stappen in de Geest. En die laatste stap was niet in de Geest, en ze gaven toe aan de begeerte van het vlees. Het christelijke leven is een wandel, en elke stap is een afzonderlijke opgave. Het is iets wat afzonderlijk tot stand wordt gebracht. Het is God Die het tot stand brengt, maar het komt tot stand doordat jij met Hem wandelt en weer een stap zet. Vallen christenen weleens? Ik geloof van wel. Maar het is als met een baby

die leert lopen: die zet een paar geslaagde stappen en ligt dan op de grond. Maar hij blijft niet liggen. Hij staat weer op, probeert het opnieuw, wordt er beter in, valt weer en wordt er steeds beter in, totdat goed lopen vrijwel een tweede natuur is. Ik geloof dat het christelijke leven vaak ook zo verloopt. Het is aangeleerd gedrag: leren wandelen met God.

Je moet leren om niet te wandelen in de raad van de goddelozen. Dat deden we al die tijd voordat we christenen waren, en helaas doen veel christenen dat nog steeds veel te veel. Maar we moeten leren de stappen te zetten die Hij ons heeft voorgedaan. Denk eraan, in Efeze 2:10 staat:

Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

EFEZE 2:10

Wat?

Waarin?

We moeten leren hoe we dat doen. We moeten een wandel met God ontwikkelen.

14

Blijven wandelen door geloof

Deze wandel is van begin tot eind een wandel in geloof. We hebben Christus door geloof ontvangen. We moeten niet denken dat we met Hem zullen wandelen door wetticisme of iets anders. Dat is wat Paulus ergens anders zei, in Galaten. Hij was verbaasd dat de christenen in Galatië, die door geloof een relatie met God waren begonnen, nu de aard van hun relatie met God aan het veranderen waren. Die werd iets wat gebaseerd was op en in stand werd gehouden door het naleven van regels en voorschriften. De hele brief aan de Galaten is geschreven om uiting te geven aan Paulus' ontsteltenis en schok over deze ontwikkeling.

Op de gebruikelijke plaats in zijn brieven waar hij normaal tegen al zijn lezers zegt:

Ik dank God voor jullie doet hij in de brief aan de Galaten die moeite niet. Hij zegt niet:

Ik dank God voor jullie.

Op die plaats zegt hij:

Ik verwonder mij erover dat u zich zo snel afwendt van Hem
Die u in de genade van Christus geroepen heeft, naar een
ander evangelie,

GALATEN 1:6

Wanneer hij hen in Galaten 3 aanspreekt, zegt hij dit aan het begin van Galaten 3:

O dwaze Galaten, wie heeft u betoverd om de waarheid niet te
gehoorzamen; u voor wie Jezus Christus eerder voor ogen is
geschilderd alsof Hij onder u gekruisigd was? Dit alleen wil ik
van u vernemen: Hebt u de Geest ontvangen uit de werken van de
wet, of uit de prediking van het geloof? Bent u zo dwaas? U die
met de Geest begonnen bent, gaat u nu eindigen met het vlees?

GALATEN 3:1-3

Dat is dezelfde gedachte die Paulus hier onder woorden brengt.

Zoals u dan Christus Jezus, de Heere, hebt aangenomen, wandel
in Hem, geworteld en opgebouwd in Hem, en bevestigd in het
geloof, zoals u onderwezen bent; wees daarin overvloedig,
met dankzegging.

KOLOSSENZEN 2:6-7

Hoe hebben jullie de Geest ontvangen? Door geloof, of door werken van de wet?

Het was door geloof. Zo zijn jullie begonnen. Jullie gaan op een heel andere manier eindigen. Verval nu maar in wetticisme. Verval nu maar in oosterse mystiek. Verval nu maar in Griekse filosofie.

Dit was het gevaar dat de Kolossenzen liepen. Ze waren op een deugdelijke manier als christenen begonnen. Ze wisten hoe ze Christus hadden ontvangen: door geloof. Maar nu waren er mensen die hun de weg naar volmaaktheid voorhielden: ‘Het is prima, jullie zijn goed begonnen, jullie hebben Jezus, maar er is nu een heleboel wat Jezus nooit heeft gezegd, maar wat wij hebben ontdekt. Wij hebben onze openbaringen gehad. Dit is de weg die jullie moeten volgen.’

Volgens mij zegt Paulus hier: je bent begonnen met een eenvoudig geloof in Jezus; houd daaraan vast. Wandel op die manier. Zo heb je Hem ontvangen, en blijf op dezelfde manier wandelen als waarop je Hem hebt ontvangen.

15

Compleet in Christus zonder aanvullingen

Nu vers 8:

Pas op dat niemand u als buit meesleept door de filosofie en inhoudsloze verleiding, volgens de overlevering van de mensen, volgens de grondbeginselen van de wereld, maar niet volgens Christus. Want in Hem woont heel de volheid van de Godheid lichamelijk. En u bent volmaakt geworden in Hem, Die het Hoofd is van iedere overheid en macht.

KOLOSSENZEN 2:8-10

Opnieuw staat hier dezelfde gedachte. Je bent al compleet in Jezus. Je hoeft geen wereldse filosofieën toe te voegen die door mensen zijn bedacht, om zo op de een of andere manier een hogere geestelijke staat te bereiken. Blijkbaar waren er veel mensen in Kolosse, en die zijn er nu ook, zelfs in de gemeente, die zeggen: ‘Tot hier gaat het prima met je, maar er is nog een drempel die je over moet.’

Nu zijn er inderdaad andere drempels om over te gaan. Dat wil ik heel duidelijk maken. Er zijn volop drempels om over te gaan in je christelijke leven. Er zijn nieuwe overwinningen te behalen. Er zijn nieuwe dingen te leren. Daar doe ik niets aan af. Mijn hele leven in Christus tot nu toe heeft bestaan uit het overgaan van vele drempels, en als ik die eenmaal over ben, ben ik blij dat ik daar ben. Het is een nieuwe stap vooruit in het geestelijke leven, maar ze liggen allemaal binnen hetzelfde gebied. Ze liggen binnen het gebied van Jezus.

Het is niet alsof het christendom iets is waarbij je eerst alle christelijke waarheden onder de knie krijgt, en het volgende wat je moet leren vervolgens ergens buiten het christendom ligt, afkomstig uit de mystiek, uit de filosofie, uit wat dan ook. Wat hij zegt, is dat je compleet bent in Christus. Je hoeft geen andere dingen toe te voegen. Die horen er niet bij en zijn overbodig. Je bent al vol. Je bent al compleet in Hem. En Wie is Hij? In vers 9 staat:

In Hem is God in al Zijn volheid lichamelijk aanwezig.

En het woord 'Godhead' betekent Godheid of goddelijkheid. Dat wil zeggen: alles wat God is, woonde in Jezus in een lichamelijk omhulsel. Ik ga niet al te snel van dit punt afstappen, want daar zit te veel in.

16

De volheid van God en de Drie-eenheid

Wat betekent het dat heel de volheid van de Godheid lichamelijk in Jezus woonde? Het roept echt vragen op over sommige ideeën waarmee ik ben opgegroeid. Het trekt de Godheid van Christus beslist niet in twijfel. Het is eerder een van de krachtigste bevestigingen ervan die ik ken. Het roept beslist vragen op over mijn beeld van de Drie-eenheid toen ik een jongere christen was. Daarmee zeg ik niet dat ik mijn opvatting over de Drie-eenheid heb veranderd. Ik geloof nog steeds in de Drie-eenheid, maar mijn beeld van de Drie-eenheid toen ik jonger was, was dit: de Drie-eenheid bestond uit drie kerels, als een comité. Je hebt de Vader, of misschien als een gezin: je hebt een Vader en een Zoon en de Heilige Geest. Het was me niet helemaal duidelijk welke rol Hij in het gezin speelde, maar het waren er drie. Het zijn allemaal

afzonderlijke individuen die allemaal deel uitmaken van dit comité dat God heet. Ik zeg alleen maar dat dit was hoe ik het begreep. Ik denk niet dat ik het bij het rechte eind had.

Toen Jezus naar de aarde kwam, was Hij dus een van de drie Die de hemel verliet. De andere twee bleven daar, en Hij daalde neer en nam een lichamelijke gestalte aan. Mijn voorstelling was dus dat er in dat lichaam een derde van God woonde. Een van de drie was in Jezus. De andere twee waren nog ergens anders.

Er is veel dat dit idee ondersteunt. Jezus sprak beslist over Zichzelf als Iemand Die door de Vader naar beneden was gezonden, terwijl de Vader duidelijk nog in de hemel was:

Ieder dan die Mij belijden zal voor de mensen, die zal Ik ook belijden voor Mijn Vader, Die in de hemelen is. Maar wie Mij verloochenen zal voor de mensen, die zal Ik ook verloochenen voor Mijn Vader, Die in de hemelen is.

MATTHEÛS 10:32-33

Want Ik ben uit de hemel neergedaald, niet opdat Ik Mijn wil zou doen, maar de wil van Hem Die Mij gezonden heeft.

JOHANNES 6:38

Hij heeft Mij gestuurd.

Jezus en de Vader zijn duidelijk afzonderlijke personen, en Hij spreekt over Zijn Vader als Iemand anders dan Hijzelf, Iemand Die nog in de hemel was. Zo spreekt Hij ook over de Heilige Geest:

Maar Ik zeg u de waarheid: Het is nuttig voor u dat Ik wegga, want als Ik niet wegga, zal de Trooster niet naar u toe komen; maar als Ik heenga, zal Ik Hem naar u toe zenden.

JOHANNES 16:7

Er is dus veel in de manier waarop Jezus en de Schriften spreken dat de ideeën die ik had in de hand werkt.

Maar dan kom ik een passage als deze tegen, die niet zegt: ‘In Christus woonde een derde van de Godheid in lichamelijke gestalte.’ Dan kom je iets tegen als Jesaja 9:6, waar staat:

Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op Zijn schouder. En men noemt Zijn Naam Wonderlijk, Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst.

JESAJA 9:5

Dat wil zeggen, de Naam van de Messias.

Nou, over verwarring gesproken. Als we geacht worden te begrijpen dat Jezus een van de drie Personen in de Godheid is, en dat de Vader een andere Persoon is dan Hij, dan is Hij de Zoon. Je hebt de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. En Hij is de Zoon. Laten we dat goed voor ogen houden. Laten we die categorieën gescheiden houden. We hebben hier de Zoon in het vlees, en de Vader is daarboven. Dan zegt de Schrift:

Nee, Hij wordt ook de eeuwige Vader genoemd.

Hoe zit het met de Heilige Geest? Wat is Zijn verhouding tot Jezus? Afhankelijk van waar je kijkt, is 2 Korinthe een van de plaatsen die de zaak beslist wat onduidelijker maken. Tenminste, als het gaat om het keurige plaatje dat ik vroeger had van hoe alles binnen de Godheid in elkaar zat. We horen Paulus dit zeggen in 2 Korinthe 3, vers 17. Hij zegt:

De Heere nu is de Geest; en waar de Geest van de Heere is, daar is vrijheid.

2 KORINTHE 3:17

Paulus bedoelt meestal Jezus wanneer hij ‘de Heere’ zegt.

Dus de Heere Jezus is de Geest, en Hij is ook de eeuwige Vader, en in Hem woonde heel de volheid van de Godheid lichamelijk. Ik moet bekennen dat ik me niet meer zo gemakkelijk als vroeger kan voorstellen hoe dit werkt. Daarom krijgen mensen die mij naar de Drie-eenheid vragen vaak geen erg bevredigend antwoord van mij, want ik begrijp de Drie-eenheid niet. Maar ik ga het niet eenvoudiger maken zodat ik het kan begrijpen en daarbij opofferen wat de Bijbel werkelijk over dit onderwerp zegt.

De voorstelling die ik vroeger had, was dat er in Jezus een derde van de Godheid woonde, als het ware een derde van het comité. Een van de drie daalde neer. Zoals ik al zei, zijn er dingen in de Bijbel die klinken alsof dat de juiste manier is om het te zien. Dan vinden we een uitspraak als deze:

Want in Hem woont heel de volheid van de Godheid lichamelijk.

KOLOSSENZEN 2:9

Nu kan ik het probleem niet helemaal oplossen. Er komen theorieën en beelden bij me op, maar ik weet niet of die beter zijn dan de voorstellingen die ik heb losgelaten. Het enige wat ik kan zeggen, is dat ik wel geloof dat de Bijbel leert dat Jezus God is. Dat is vrij duidelijk. Iedereen weet dat de Bijbel leert dat de Vader God is. Iedereen weet, hoop ik, als ze christenen zijn en geen Jehovah's Getuigen, dat de Heilige Geest God is en dat er maar één God is.

Je houdt dus nog steeds een soort trinitarische voorstelling over, maar er zijn ook verschillen. Jezus maakte onderscheid tussen Zichzelf en de Geest, onderscheid tussen Zichzelf en de Vader, en onderscheid tussen de Vader en de Geest. En toch vindt er in de Persoon van Jezus een soort vermenging plaats.

17

Beelden voor de eenheid van Vader en Zoon

Ik aarzel om dit te delen, omdat Paulus zegt:

Pas op dat niemand u als buit meesleept door de filosofie en inhoudsloze verleiding, volgens de overlevering van de mensen, volgens de grondbeginselen van de wereld, maar niet volgens Christus.

KOLOSSENZEN 2:8

En ik moet bekennen dat wat ik nu ga delen eenvoudigweg een idee van een mens is: van mij. Mijn ideeën zijn niet beter dan die van enig ander mens, in elk geval niet van nature. Maar ik vroeg me af of de verhouding tussen Vader, Zoon en Heilige Geest niet zozeer lijkt op de verhouding tussen drie mensen in een comité, maar meer op drie stoffen die tot één stof zijn vermengd. Niet dat God een stof is, maar bedenk dat Hij een Geest is. Wie kent de eigenschappen van geest? Als er een vergelijking met vloeistof gemaakt kan worden, waarmee ik niet zeg dat God een vloeistof is, dan weten we dat je drie vloeistoffen tot één vloeistof kunt mengen en nog steeds de drie hebt.

Ik denk aan limonade, wat bijna klinkt als een dwaas voorbeeld om voor God te gebruiken, maar voor mij is het een idee. Je hebt drie dingen: water, citroensap en suiker. Ze zijn allemaal duidelijk verschillend van elkaar, maar je mengt ze en je hebt ze allemaal. Ik veronderstel dat je ze met het juiste extractieproces nog steeds van elkaar zou kunnen scheiden, maar waarom? Samen zijn ze veel beter dan afzonderlijk. En als je daar een grote bowlkom vol van had en er één glas uit schepte, dan zou dat glas maar een deel van de limonade zijn. Maar heel de volheid van de limonade zou in dat glas wonen, toch? Het lijkt mij dat het een representatief deel van het geheel zou zijn. Je zou er niet alleen het citroensap of alleen de suiker of alleen het water uit scheppen. Je zou er een representatief deel van het geheel uit scheppen.

Ik vraag me af — ik weet het niet, en ik probeer dit niet als theologie te presenteren. Zoek het zelf maar uit als je het niet eens bent met wat ik zeg. Maar ik vraag me af of mijn voorstelling van de Drie-eenheid meer een menselijke traditie was, omdat die

niet echt goed aansloot bij wat de Schrift erover zegt. Misschien was mijn opvatting daarvoor niet orthodox. Ik dacht alleen maar dat die dat was. Maar het lijkt mij dat God de Vader en de Zoon en de Heilige Geest met elkaar vermengd zouden kunnen zijn op een manier die veel meer lijkt op vloeistoffen die met elkaar vermengd zijn dan op drie mensen in een kamer.

Want toen Filippus zei:

Filippus zei tegen Hem: Heere, laat ons de Vader zien en het is ons genoeg.

JOHANNES 14:8

zei Hij:

Jezus zei tegen hem: Ben Ik zo'n lange tijd bij u, en kent u Mij niet, Filippus? Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien; en hoe kunt u dan zeggen: Laat ons de Vader zien?

JOHANNES 14:9

Heeft dat je ooit in verwarring gebracht?

Ik ben in de Vader en de Vader is in Mij.

Daar worstel ik al mee sinds ik een kind was. Ik weet hoe het is om een grote bak te nemen en daar een kleinere bak in te zetten. Dan zit de kleinere bak in de grotere bak, maar de grote bak zit niet tegelijkertijd in de kleine bak. Hoe kan het ene in iets anders zitten? Hoe werkt dat? Ik weet het niet, maar het werkt veel beter als we het hebben over zo'n vermenging van vloeistoffen. Dan zitten ze in elkaar.

Dus ik weet het niet. Vergeef me als ik je nog meer in verwarring heb gebracht over de aard van de Godheid dan je al was, want ik beweer niet dat ik het weet. Ik maak hier geen aanspraak op een hogere gnosis. Ik zeg alleen maar: wanneer ik Paulus dit hoor zeggen:

Want in Hem woont heel de volheid van de Godheid lichamelijk.

KOLOSSENZEN 2:9

dan is de opvatting die ik vroeger had minder goed te begrijpen. Die was misschien om te beginnen al niet orthodox, maar misschien ook wel.

Het lijkt er meer op dat Jezus een representatief deel is van de totaliteit van God, Die Vader, Zoon en Heilige Geest is. Je neemt dat representatieve deel, en dat bevindt zich werkelijk op een andere plaats dan de grotere massa. En Jezus, als de mens Die inderdaad de houder van God was, of in Wie God ten volle lichamelijk had gewoond, kon ook over God spreken als Iemand Die daarbuiten is.

Op dezelfde manier zou ik, als ik wat zeewater opschepte en het landinwaarts meenam, kunnen zeggen: 'De oceaan zit hierin. Wil je weten hoe de oceaan is? Bekijk dit eens. Leg dat onder een microscoop en je zult ontdekken hoe de oceaan is. Niet een derde ervan, het geheel. Het zit er allemaal in.' Maar ik zou ook kunnen spreken over de oceaan, helemaal daarginds, waar het vandaan kwam. Die is enorm. Dit glaasje is één ding; dit is een representatief deel. Daarbuiten is nog veel meer van waar dit vandaan kwam.

En wanneer Jezus zegt:

U hebt gehoord dat Ik tegen u gezegd heb: Ik ga heen maar kom weer naar u toe. Als u Mij liefhad, zou u zich verblijden, omdat Ik gezegd heb: Ik ga heen naar de Vader; want Mijn Vader is meer dan Ik.

JOHANNES 14:28

maar ook:

‘Als je Mij hebt gezien, heb je de Vader gezien’ — dan weet ik niet of dat voor mij werkt. Ik weet niet of het voor jou werkt. Ik zou waarschijnlijk een brandmerk krijgen. Ik hoop dat Hank Hanegraaff hier niets over hoort. Misschien stuur ik hem de band wel.

18

Jezus als Gods Woord en woonplaats

Maar waar het om gaat, is dat we hier beslist een van de hoogste christologieën van alle gedeelten van de Schrift hebben. Christus is hier duidelijk geen schepping van God. Dat is eerder in hoofdstuk 1 al duidelijk gemaakt. Hij is niet eens een derde van God. De volheid van alles wat God is, wordt in Hem gevonden, in een lichaam, in een houder die een lichaam wordt genoemd. Zoals Johannes het in Johannes hoofdstuk 1 verwoordde, zei hij:

In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God.

JOHANNES 1:1

en:

Het Woord was bij God.

JOHANNES 1:1

En hij zegt:

En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader), vol van genade en waarheid.

JOHANNES 1:14

En Hij sloeg Zijn tent onder ons op.

Een ander beeld dat mij heeft geholpen, is het beeld dat Johannes lijkt te gebruiken: de tabernakel. In Johannes 1:14 zegt hij:

Het Woord werd vlees en woonde bij ons als in een tabernakel.

Daarbij gebruikt hij het beeld van de tabernakel in het Oude Testament.

[Vertalersnoot: de spreker gebruikt hier ‘tabernacled’ voor het woord dat de HSV met ‘gewoond’ vertaalt.] Wat was de tabernakel? Het was het huis van God. Het was de plaats waar God woonde. Denk eraan hoe Jezus over Zijn lichaam sprak:

Jezus antwoordde en zei tegen hen: Breek deze tempel af en in drie dagen zal Ik hem laten herrijzen.

JOHANNES 2:19

Zijn lichaam was het huis, de woonplaats van God. Nu Hij naar de hemel is gegaan, zijn wij dat, omdat wij Zijn lichaam zijn. Nu zijn wij de tempel van God.

Maar het beeld van de tempel en de tabernakel in het Oude Testament was dit: de heerlijkheid van God kwam daar, verbleef daar en ontmoette daar de mens. God zei tegen Mozes:

Dan zal Ik u daar ontmoeten en van boven het verzoendeksel, van tussen de twee cherubs, die zich op de ark van de getuigenis zullen bevinden, zal Ik met u spreken over alles wat Ik u voor de Israëlieten gebieden zal.

EXODUS 25:22

Dat was Gods plaats van contact met de mens. En wanneer God daar was, was er een wolkkolom of een vuurkolom die liet zien dat Hij daar was. Hij was daar, zoals wij dat zouden zeggen, op waarneembare wijze aanwezig. Maar we zouden ook zonder vrees voor tegenspraak kunnen zeggen dat God niet alleen op waarneembare wijze bij de tabernakel aanwezig was, maar ook overal in het heelal aanwezig was.

19

Gods alomtegenwoordigheid en openbaring

Theologen hebben altijd onderscheid gemaakt tussen Gods alomtegenwoordigheid en Zijn geopenbaarde aanwezigheid. Ik denk dat het in Lukas staat; ik weet niet meer welk hoofdstuk. Het gaat over een van die keren dat Jezus in een huis was en er een menigte mensen was, en er staat:

En het gebeurde op een van die dagen dat Hij onderwijs gaf en dat er Farizeeën en leraars van de wet zaten, die van alle dorpen van Galilea en Judea en uit Jeruzalem gekomen waren. En er was kracht van de Heere om hen te genezen.

LUKAS 5:17

Is Gods kracht niet altijd aanwezig om te genezen? Waar is God niet? En toch lijkt dit aan te geven dat hier, in deze specifieke kamer, op dit specifieke moment, Zijn kracht op een geopenbaarde manier aanwezig was om te genezen. En dat gebeurt niet altijd. Ik heb de laatste tijd niet gemerkt dat er iemand genezen werd. Misschien moeten we bidden dat de kracht van God aanwezig zal zijn om te genezen. Ik weet het niet.

Maar het is een feit dat God overal is, terwijl Hij niet overal geopenbaard is. Manifest betekent geopenbaard. Hij bestaat overal, maar Hij openbaart Zich van tijd tot tijd en van plaats tot plaats ergens — in de tabernakel bijvoorbeeld. Welnu, toen God in de tabernakel was, diezelfde God, de werkelijke God, was dat niet een derde van God. Het was God Zelf, Die was neergedaald om met de mens te spreken. Ook de rest van het heelal kon Hem niet bevatten. Salomo zei:

Maar zou God werkelijk op de aarde wonen? Zie, de hemel, ja, de allerhoogste hemel, kan U niet bevatten, hoeveel te min dit huis dat ik gebouwd heb!

1 KONINGEN 8:27

Maar in zekere zin kon de tabernakel dat wel.

Het heelal kan zelfs Gods alomtegenwoordigheid niet bevatten, maar de tabernakel, of zelfs een menselijk lichaam, kan Gods geopenbaarde aanwezigheid bevatten. En die geopenbaarde aanwezigheid van God is eenvoudigweg God Die Zich op een bepaalde plaats, op een bepaalde manier openbaart. Hij is op andere plaatsen niet minder aanwezig; Hij is op andere plaatsen alleen minder geopenbaard. Dus zoals ik het begrijp, was Jezus de geopenbaarde aanwezigheid van God in een menselijk lichaam.

En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader), vol van genade en waarheid.

JOHANNES 1:14

Zoals de Sjechinaglorie in de tabernakel woonde. De Sjechinaglorie woonde ook in Jezus, in Zijn lichaam, een andere tabernakel van een andere soort.

En daarom moest je, hoewel God overal was, naar Jezus gaan als je met Hem in contact wilde komen. Want daar was Hij aan de mens geopenbaard. Dat geldt nog steeds, alleen is Hij nu geopenbaard in Zijn lichaam, de gemeente, waarvan Jezus het Hoofd is.

Hoe dan ook, ik moet bekennen dat ik me op te diep water begeef bij een uitspraak als deze:

Pas op dat niemand u als buit meesleept door de filosofie en inhoudsloze verleiding, volgens de overlevering van de mensen, volgens de grondbeginselen van de wereld, maar niet volgens Christus. Want in Hem woont heel de volheid van de Godheid lichamelijk. En u bent volmaakt geworden in Hem, Die het Hoofd is van iedere overheid en macht.

KOLOSSENZEN 2:8-10

En sommigen van jullie zeggen misschien: ‘Ja, je bent daar in dat diepe water jammerlijk aan het spartelen.’ Anderen zeggen misschien: ‘Nou, volgens mij begin je hier wat vooruit te komen, met een paar zwemslagen die je boven water houden.’ Ik weet het niet. Misschien ben ik aan het watertrappelen.

20

Het geheimenis aanvaarden en Christus kennen

Hoe dan ook, een van de meest geruststellende dingen die ik pas in de afgelopen paar jaar ben gaan beseffen, is dat ik dit niet hoeft te begrijpen. Het heeft me de afgelopen jaren zo bevrijd toen ik besepte dat ik dit niet hoeft te begrijpen. Ik heb altijd geweten dat ik de Drie-eenheid niet begreep, maar ik dacht dat ik tenminste begreep hoe ik het onder woorden moest brengen. Want de geloofsbelijdenis van Nicea zei hoe je het onder woorden moest brengen. Ik kon de geloofsbelijdenis nazeggen en ik kon het goed zeggen. Ik gaf altijd toe dat ik het niet begreep, maar ik kon het wel zeggen.

Nu besef ik dat ik niet eens per se hoeft te weten hoe ik het onder woorden moet brengen. Want de Bijbel zegt nergens tegen mij dat ik moet weten hoe ik dit specifieke punt onder woorden moet brengen. Paulus zei:

En buiten alle twijfel, groot is het geheimenis van de godsvrucht: God is geopenbaard in het vlees, is gerechtvaardigd in de Geest, is verschenen aan de engelen, is gepredikt onder de heidenen, is geloofd in de wereld, is opgenomen in heerlijkheid.

1 TIMOTHEÛS 3:16

Ik ben bereid te aanvaarden dat er geheimenissen zijn, en dit is er een. En je denkt misschien dat ik alles heb gedaan wat ik kon om het van zijn geheimzinnigheid te ontdoen, door die belachelijke illustraties te geven van limonade en dat soort dingen. Maar zelfs als die illustraties enige overeenkomst met de werkelijkheid vertonen, blijven ze voor mij eigenlijk nog steeds een geheimenis.

Wat ik zeg, is dat Jezus kennen niet vereist dat ik al deze dingen volledig begrijp. Maar als ik Jezus beschouw als iets minder dan God in een menselijk lichaam, dan denk ik niet aan Jezus, de Jezus van de Bijbel. Dan heb ik een andere Jezus. Dan heb ik een mindere Jezus. Als ik Jezus beschouw als iets minder dan de compleetheid en de volheid van God, dan heb ik een Jezus Die te klein is, een Jezus Die mij naar aanvullingen laat blijven zoeken. Ik ben niet compleet in Hem, want ik heb Jezus, maar Hij is niet alles. En toch moet Hij alles zijn. Het christendom is een christocentrisch leven. Jezus moet het middelpunt zijn, en Hij moet een middelpunt zijn dat alles doordringt, net zoals de zon het middelpunt van ons zonnestelsel is en haar licht het hele zonnestelsel doordringt.

Het zonnestelsel krijgt natuurlijk een beetje licht van de sterren enzovoort, maar de zon is overduidelijk alles voor het zonnestelsel. Zij houdt het bij elkaar. Alle dingen bestaan in haar, worden bij elkaar gehouden. De aantrekkingskracht van de zon houdt het zonnestelsel bijeen als zonnestelsel en verlicht het, geeft het leven — in elk geval onze planeet. Dus Jezus moet voor ons centraal staan. Zodra Hij dat doet, ontdekken we dat Hij niet alleen in het midden staat. Hij breidt Zijn invloed uit tot alles binnen het gebied waarin Hij centraal staat. Dat zou ons leven moeten zijn, zodat we compleet zijn in Hem. Dat betekent dat we geen andere ideeën en openbaringen en dingen hoeven binnen te halen die buiten het christendom liggen: mystieke ervaringen en occulte doorbraken en dat soort dingen.

We hebben geen andere Messias nodig, en ook geen reeks messiassen. We zijn compleet in Jezus. En als je compleet bent, hoef je niets anders meer te zoeken dan meer van Hem. Dat je compleet bent in Hem, betekent niet dat je Hem niet meer hoeft te zoeken. Het hele christelijke leven is een leven waarin je steeds dieper doordringt in Jezus, in God. Dat wordt duidelijk gemaakt in de Schrift, dat we moeten groeien:

Maar groei in de genade en kennis van onze Heere en Zaligmaker Jezus Christus. Hem zij de heerlijkheid, zowel nu als in de dag van de eeuwigheid. Amen.

2 PETRUS 3:18

2 Petrus 3:18 zegt dat we moeten groeien in de kennis van Hem. Maar dat is de enige groei die we moeten zoeken, in de kennis van Hem, niet in een hele verzameling andere eigenaardigheden van geestelijke aard.

21

Besnijdenis in Christus maakt rituelen overbodig

Paulus gaat daarop in, want in de volgende verzen begint hij aan te wijzen welke eigenaardigheden en overbodige geestelijke rommel precies proberen binnen te dringen om het zuivere en eenvoudige geloof in Christus in het leven van deze mensen te verontreinigen. Hij zegt:

In Hem bent u ook besneden met een besnijdenis die niet met handen plaatsvindt, door het uittrekken van het lichaam van de zonden van het vlees, door de besnijdenis van Christus. U bent immers met Hem begraven in de doop, waarin u ook met Hem bent opgewekt, door het geloof van de werking van God, Die Hem uit de doden heeft opgewekt. En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

KOLOSSENZEN 2:11-14

Wat betekent dat allemaal? Het is in elk geval een lange zin. Eigenlijk zijn het twee zinnen. Maar wat zegt hij? Hij zei dat we de enige besnijdenis hebben ondergaan die ertoe doet. De reden waarom hij dat zegt, moet zeker zijn dat iemand hen ertoe probeerde te bewegen een andere besnijdenis te zoeken. Als we Galaten lezen, weten

we zeker dat er mensen waren die heidenchristenen probeerden over te halen om Joods te worden door Joodse rituelen in praktijk te brengen. Ze wilden dat ze Joodse reinheidswetten zouden aannemen en zich zouden laten besnijden, enzovoort. Kennelijk begon ook zoiets binnen te dringen.

Je bent compleet in Christus. Je hebt niet Jezus plus besnijdenis nodig, Jezus plus rituele reinigingswetten, Jezus plus wetticisme. Dat heb je niet nodig. Je bent compleet in Hem en je hebt niets meer nodig dan Hem. Want als iemand je wil vertellen dat je besneden moet worden, zegt hij, dan kun je zeggen: ‘Dank je, dat ben ik al, met de besnijdenis die niet met handen verricht is.’

De besnijdenis die met handen verricht wordt, is niet zo bijzonder. Daarbij wordt alleen een stukje vlees afgesneden. Maar hoe zit het met de besnijdenis die niet met handen verricht wordt? Alle oudtestamentische rituelen wezen vooruit naar een geestelijke werkelijkheid of waren daar een voorafschaduw van. De wet van de besnijdenis, die een ritueel was, wees vooruit naar een geestelijke werkelijkheid, namelijk de besnijdenis van het hart.

22

De besnijdenis van het hart

Het idee van de besnijdenis van het hart is eigenlijk al in het Oude Testament te vinden. Het begint, denk ik, met Jeremia 4:4, als ik me niet vergis. Jeremia zegt:

Besnijd u voor de HEERE en doe de voorhuid van uw hart weg, mannen van Juda en inwoners van Jeruzalem; anders zal Mijn grimmigheid uitslaan als een vuur en branden zonder dat iemand kan blussen, vanwege uw slechte daden.

JEREMIA 4:4

De Joden aan wie hij schreef, waren lichamelijk al besneden, maar hun hart was dat niet. Het is dus niet zo dat Jezus het idee van een besneden hart helemaal nieuw introduceerde. Het was al bekend in het Oude Testament. Het werd alleen niet

veel ervaren.

Maar Paulus zegt in Filippenzen 3, vers 3:

Want wij zijn de besnijdenis, wij die God in de Geest dienen en in Christus Jezus roemen en niet op het vlees vertrouwen.

FILIPPENZEN 3:3

met inbegrip van vleselijke dingen zoals in je vlees snijden, zoals besnijdenis. Met andere woorden, ware besnijdenis is die van het hart.

Paulus zei het ook op een andere manier. In Romeinen 2:28 en 29 zegt hij:

Want niet h^íj is Jood die het in het openbaar is, en niet d^{át} is besnijdenis die in het openbaar in het vlees plaatsvindt, maar h^íj is Jood die het in het verborgene is, en d^{át} is besnijdenis, die van het hart is, naar de geest, niet naar de letter. Zijn lof is niet uit mensen maar uit God.

ROMEINEN 2:28-29

Dat is Romeinen 2:28 en 29. Paulus maakte dus duidelijk dat lichamelijke besnijdenis er niet toe doet, maar besnijdenis zeker wel. Toen God de besnijdenis instelde in Genesis 17, zei Hij tegen Abraham:

Dit zal het teken zijn van het verbond tussen Mij en jou, voor alle generaties, voor altijd.

GENESIS 17:11-13

Met andere woorden, het is blijvend.

Besnijdenis is het teken van een relatie met God, voor altijd. Geen wonder dat er mensen waren die tegen de christenen zeiden: 'Je moet je lichamelijk laten besnijden als je dat nog niet bent. Het is voor altijd.' Paulus zegt: 'Je hebt gelijk, het is voor altijd, maar het blijft niet voor altijd in de vorm van het Joodse ritueel bestaan.' Er is de

tijdelijke vorm van besnijdenis, en dat was het ritueel. En er is de eeuwige vorm, die gekomen is met de vervulling in Christus. Christus heeft de wet vervuld. We zullen zien dat Paulus het in vers 17 van hetzelfde hoofdstuk duidelijker zegt.

Maar het idee is: ja, besnijdenis is een blijvend vereiste. Het enige probleem is dat lichamelijke besnijdenis slechts een zinnebeeld was van het blijvende, geestelijke en eeuwige vereiste van besnijdenis, en dat is iets geestelijks. En dat geestelijke hebben we. We hebben het zinnebeeld niet nodig. Iets verderop — ik wil hier niet te ver vooruitlopen, maar in vers 16 en 17 — noemt Paulus nog enkele andere ceremoniële zaken uit het jodendom en zegt hij dat die een schaduw waren. Christus is de werkelijkheid. En nu de werkelijkheid gekomen is, hebben we geen schaduwen meer nodig. De schaduwen deden dienst toen er geen licht was. Dat is wat de schaduw is: de afwezigheid van licht.

23

Het zondige vlees en de oude mens afleggen

Hij heeft het ook over gedoopt worden. We zijn besneden met de geestelijke besnijdenis, die de besnijdenis van Christus is. Hij zegt:

In Hem bent u ook besneden met een besnijdenis die niet met handen plaatsvindt, door het uittrekken van het lichaam van de zonden van het vlees, door de besnijdenis van Christus. U bent immers met Hem begraven in de doop, waarin u ook met Hem bent opgewekt, door het geloof van de werking van God, Die Hem uit de doden heeft opgewekt. En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

KOLOSSENZEN 2:11-14

Ik zal niet proberen dat te ontrafelen. Het lichaam van de zonden van het vlees is, vermoed ik, in ieder geval niet mijn lichamelijke lichaam. Dat heb ik niet afgelegd. Jij hebt je lichamelijke lichaam niet afgelegd. Dus hij heeft het niet over je lichamelijke lichaam. Wat bedoelt hij dan met het lichaam van de zonden van het vlees?

Sommige mensen zouden zeggen dat hij het heeft over iets geestelijks dat je je zondige natuur zou kunnen noemen. En je zondige natuur heb je afgelegd. Dat zou kunnen. Dat zou kunnen. Maar het is niet eens duidelijk in welke zin je dan zou zeggen dat je je zondige natuur hebt afgelegd. Betekent het dat je die niet meer hebt?

Paulus heeft het later in Kolossenzen hoofdstuk 3, en ook in Efeze, over het afleggen van de oude mens, nietwaar? Het is interessant: hij zegt in Kolossenzen dat je de oude mens hebt afgelegd, maar in Efeze zegt hij dat je de oude mens moet afleggen. Heb ik het nu gedaan of heb ik het niet gedaan? Is het gebeurd of moet het gebeuren, dat afleggen van de oude mens? Wat dacht je van allebei? Wanneer ik christen word, leg ik de oude mens af, en de rest van mijn leven blijf ik de oude mens afleggen.

Je vindt dat in Kolossenzen 3. We lopen op de zaken vooruit, maar dit heeft misschien ook iets te maken met het afleggen van het lichaam van de zonden van het vlees. Dat hebben we in dezelfde zin afgelegd. Hij zegt in Kolossenzen 3:9:

Lieg niet tegen elkaar, aangezien u de oude mens met zijn daden uitgetrokken hebt,

KOLOSSENZEN 3:9

Dat is gebeurd. Je hebt het gedaan. Je hebt het gedaan. Maar in Efeze hoofdstuk 4 zegt hij bij wijze van aansporing, in Efeze 4:22:

namelijk dat u, wat betreft de vroegere levenswandel, de oude mens aflegt, die te gronde gaat door de misleidende begeerten,

EFEZE 4:22

Dus je moet de oude mens afleggen omdat je de oude mens hebt afgelegd. Het klinkt mij in de oren alsof dit afleggen van de oude mens iets is wat doorgaat. Je hebt het gedaan, en je moet het doen.

En wanneer Paulus dus in Kolossenzen 2 zegt dat je besneden bent door het lichaam van de zonden van het vlees af te leggen, heb je dat gedaan. Maar het is mogelijk dat je dat moet blijven doen, net zoals je de oude mens moet blijven afleggen, hoewel je het al gedaan hebt. Het lichaam van de zonden van het vlees is misschien zelfs gewoon een andere manier om de oude mens aan te duiden. Het is misschien een andere term daarvoor.

Het enige wat ik kan zeggen, is dat Paulus' terminologie hier niet eenduidig is. Sommige mensen zijn er heel zeker van dat ze weten wat hij bedoelde, en misschien weten ze dat ook. Helaas zijn er andere mensen die er net zo sterk van overtuigd zijn dat ze weten wat hij bedoelde, en misschien weten ze dat ook, en toch is het iets anders. Het lijkt mij duidelijk dat Paulus zegt dat bij de lichamelijke besnijdenis vlees wordt weggenomen, lichamelijk vlees. Je snijdt het af en doet het weg. Het is weg. Je scheidt je ervan af. Zo heeft de geestelijke besnijdenis een bepaalde geestelijke betekenis waarin je je afscheidt van het zondige aspect van je vlees. Daarmee zou heel goed je zondige natuur bedoeld kunnen zijn.

Of dit iets eenmaligs is, zoals de lichamelijke besnijdenis, of een levenswandel die doorgaat, wordt in deze specifieke passage niet duidelijk gemaakt. Maar het punt is dat de besnijdenis waar het om gaat, te maken heeft met het wegdoen van dat vlees, met het wegdoen van een stukje huid heeft het niet te maken.

24

Doop door besprenkeling of onderdompeling

En in het volgende gedeelte, nadat hij het over de besnijdenis heeft gehad, zegt hij:

We zijn met Hem begraven in de doop, waarin jullie ook met Hem zijn opgewekt. Met 'waarin' bedoelt hij: in de doop. Jullie zijn met Hem opgewekt door jullie geloof in de kracht van God, Die Christus uit de dood heeft opgewekt.

Deze verwijzing naar het begraven worden met Christus in de doop en het opgewekt worden met Christus in de doop lijkt te zinspelen op het hele idee van onderdompeling in water.

Er zijn drie verschillende opvattingen die christenen over de doop hebben. Sommigen geloven dat je moet besprenkelen, sommigen geloven dat je water moet uitgieten, en sommigen geloven dat je mensen moet onderdompelen. Ik hang de derde opvatting aan, maar degenen die de andere opvattingen aanhangen, hebben daar redenen voor.

Degenen die geloven dat je moet besprenkelen, denken dat de doop een beeld moet zijn van de reiniging van zonde waarover Ezechiël schrijft in Ezechiël 36, vers 25 en 26.

Daar zegt hij:

Ik zal rein water op u sprenkelen en u zult rein worden. Van al uw onreinheden en van al uw stinkgoden zal Ik u reinigen. Dan zal Ik u een nieuw hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit uw lichaam wegnemen en u een hart van vlees geven.

EZECHIËL 36:25-26

Dat is een profetie over wedergeboorte. Het is een profetie over het nieuwe verbond, over wat Jezus zal doen. Hij zegt:

Ik zal schoon water over jullie sprenkelen en jullie zullen schoon worden.

Veel mensen denken: 'Nou, de waterdoop is een beeld van deze besprenkeling tot reiniging waarover God sprak.' Daarom vinden ze het passend om besprenkeling te gebruiken. Dat zou logisch zijn. Als dat de juiste manier is om de doop te begrijpen, zou dat een goed argument voor besprenkeling zijn.

25

Doop als uitstorting of als begrafenis

Anderen vinden dat de doop in water een beeld hoort te zijn van de doop met de Heilige Geest. Wanneer er over de doop met de Heilige Geest wordt gesproken, zowel in Handelingen als in Joël, staat er:

Daarna zal het geschieden dat Ik Mijn Geest zal uitstorten op alle vlees: uw zonen en uw dochters zullen profeteren, uw ouderen zullen dromen dromen, uw jongemannen zullen visioenen zien. Ja, zelfs op de dienaren en op de dienaressen zal Ik in die dagen Mijn Geest uitstorten.

JOËL 2:28-29

Als de waterdoop een zinnebeeld is dat deze doop met de Heilige Geest uitbeeldt, dan ligt het voor de hand dat er misschien water uitgegoten moet worden, omdat er van de Heilige Geest wordt gezegd dat Hij wordt uitgestort. Dat is het argument voor begieting.

Maar degenen die onderdompelen, zeggen: 'Nou, wat de doop moet uitbeelden, is niet de reiniging door besprenkeling uit Ezechiël hoofdstuk 36. Het is niet het uitstorten van de Heilige Geest uit Joël. Het is het begraven worden van de persoon met Christus en de opstanding van Christus.' In dat geval geeft onderdompeling dat veel beter weer: je dompelt hen onder en ze komen weer boven.

Van die drie mogelijkheden is dit laatste idee het enige waarvoor een Bijbeltekst pleit, hoewel ze allemaal een zekere redelijke grond hebben. De Bijbel zegt nergens dat de doop een besprenkeling is om van zonde te reinigen. Er staat nergens dat de doop een beeld is van de doop met de Heilige Geest. Maar er staat wel:

In Hem bent u ook besneden met een besnijdenis die niet met handen plaatsvindt, door het uittrekken van het lichaam van de zonden van het vlees, door de besnijdenis van Christus. U bent immers met Hem begraven in de doop, waarin u ook met Hem bent opgewekt, door het geloof van de werking van God, Die Hem uit de doden heeft opgewekt. En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

KOLOSSENZEN 2:11-14

Dat staat er niet maar één keer. Kolossenzen 2 zegt het, maar Romeinen hoofdstuk 6 zegt ook bijna hetzelfde, met dezelfde woorden.

Om te laten zien dat Paulus dit vrij consequent onderwijst, zegt Paulus in Romeinen 6, vers 4:

Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat evenals Christus uit de doden is opgewekt tot de heerlijkheid van de Vader, zo ook wij in een nieuw leven zouden wandelen.

ROMEINEN 6:4

Dus:

We zijn met Hem begraven in de doop.

Zowel Kolossenzen 2:12 als Romeinen 6:4 zegt dat.

26

De doop beeldt het nieuwe leven uit

Hij zei dus dat onze doop een zinnebeeld was van het feit dat we met Christus gestorven zijn. Je begraaft geen levende mensen. Let op: de doop is geen beeld van sterven met Christus. Het is een beeld van met Hem begraven worden. Het veronderstelt dat de dood al heeft plaatsgevonden. Je neemt geen levend persoon om die te begraven. Dat doe je met iemand die al gestorven is. Daarom worden mensen niet gedoopt om te kunnen sterven. Je zou een levend persoon kunnen begraven, en dan zou je zeker sterven, maar daar is de doop niet voor bedoeld.

Je doopt iemand niet zodat hij aan zichzelf zal sterven en zodat hij een wedergeboren mens zal worden. De doop brengt dat niet teweeg. De doop is gewoon het passende om te doen nadat dat al gebeurd is. Mensen begraven is geen manier om mensen te doden. Mensen begraven is een manier om iemand weg te doen nadat hij gestorven is, om het lichaam weg te doen. Dat is heel passend om te doen. Zo is de doop ook geen middel om te sterven en op te staan. Het is een middel om te laten zien dat dat gebeurd is.

Paulus werkt dit idee verder uit in vers 13:

En jullie, die dood waren.

Voordat je stierf, was je in een andere betekenis dood, in je overtredingen en de onbesnedenheid van je hart.

Dat is blijkbaar wat het bovenkomen uit het doopwater betekent. Je bent vanuit je dode toestand tot leven gekomen.

In Hem bent u ook besneden met een besnijdenis die niet met handen plaatsvindt, door het uittrekken van het lichaam van de zonden van het vlees, door de besnijdenis van Christus. U bent immers met Hem begraven in de doop, waarin u ook met Hem bent opgewekt, door het geloof van de werking van God, Die Hem uit de doden heeft opgewekt. En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

KOLOSSENZEN 2:11-14

27

Het handschrift van de wet aan het kruis

Vers 14:

met voorschriften die tegen ons gericht waren en ons in de weg stonden; en Hij heeft die uit de weg geruimd door het aan het kruis te spijkeren.

Blijkbaar was het handschrift dat tegen ons was de wet. Dat lijkt uit het verband te blijken. Hij heeft het over de besnijdenis. In vers 16 gaat hij het hebben over het houden van de sabbat en voorschriften over eten en drinken. Blijkbaar heeft hij dat in gedachten wanneer hij spreekt over deze dingen die tegen ons waren en die aan het hout genageld zijn: de wet.

Christus heeft de wet dus genomen en er werkelijk een einde aan gemaakt als middel om een relatie met God te zoeken. Ze is dood. Ze is met Hem gestorven. De volle kracht van de overtreden wet en de eisen van de wet werden tegen Christus gericht, en Hij stierf en betaalde de straf daarvoor. Daarmee verloor de wet als het ware al haar tanden en werd haar alle wind uit de zeilen genomen. De wet heeft dus geen geldigheid meer als middel tot geestelijk leven of tot een relatie met God. Jezus nam dat hele stelsel, en toen Hij stierf, stierf het met Hem. Het werd aan het kruis genageld toen Hij aan het kruis genageld werd, staat hier.

Daarbij deed Hij wat vers 15 zegt:

Hij heeft de overheden en de machten ontwapend, die openlijk te schande gemaakt en daardoor over hen getriomfeerd.

KOLOSSENZEN 2:15

Het Engelse 'it', 'het', betekent blijkbaar het kruis, hoewel sommige handschriften 'in Him' zeggen, 'in Hem'. Dat zou in Christus zijn. Of het dus 'in het', het kruis, is of 'in Hem', blijft voor discussie vatbaar, afhankelijk van welke handschriften je raadpleegt. Maar voor de algemene betekenis van het vers maakt het nauwelijks verschil. Het idee is dat Jezus bij Zijn sterven een paar dingen deed. Hij nam de op schrift gestelde aanklachten tegen ons, en die stierven met Hem. Ze werden met Hem aan het kruis genageld. En daarmee ontwapende Hij de overheden en machten.

28

Satan verliest zijn macht om aan te klagen

Wie zijn dat? Ik vat de overheden en machten op als een verwijzing naar de demonische wereld. Waar is de demonische wereld voornamelijk op uit? Is het dat ze graag in huizen rondspoken en klopgeestachtige dingen doen? Is dat waar het bij demonen allemaal om draait? Ze jagen mensen graag schrik aan? Of is het dat ze graag bezit nemen van mensen en hen laten schuimbekken en blaffen als een hond en zichzelf met stenen laten snijden en in graven laten wonen en hun kleren laten uittrekken en dat soort dingen? Je ziet dat demonen dat soms doen. Daar draait het in

de demonische wereld niet om. Daar draait het bij de duisternis niet om. Waar het bij de duisternis om draait, is je ziel te verdoemen. Dat is wat duisternis is. Daar zijn de demonen voor. Daar is de duivel voor. Hij is de aanklager van de broeders.

Voordat Jezus stierf, was de duivel tot de tanden bewapend. Hij had al het belastende materiaal tegen je in handen, nietwaar? En toch zegt een stem in de hemel, wanneer Jezus sterft, in Openbaring 12:10:

En ik hoorde een luide stem in de hemel zeggen: Nu is gekomen de zaligheid, de kracht en het koninkrijk van onze God en de macht van Zijn Christus, want de aanklager van onze broeders, die hen dag en nacht aanklaagde voor onze God, is neergeworpen.

OPENBARING 12:10

En satans vermogen om te beschuldigen is in feite verdampt. Het is alsof hij daar staat om je te beschuldigen, en het tapijt onder zijn voeten wordt weggetrokken en hij door het valluik valt. Er is niets meer waarop hij kan staan.

Waarom? Omdat je niet meer zondigt? Omdat sinds Jezus gestorven is niemand meer zondigt, zodat de duivel niets meer heeft om over te praten? Nee, mensen zondigen nog steeds. Er is alleen een verschil. De straf is op onze Plaatsvervanger gelegd. Dus als de duivel op onze zonden wil wijzen wanneer we ons hebben bekeerd en door het geloof een beroep hebben gedaan op de verdiensten van Christus, valt daar niets meer te zien. Ze zijn allemaal overgedragen op een Plaatsvervanger, Die vervolgens de straf ervoor heeft betaald. Er is niets meer waarvan hij je kan beschuldigen. De aanklager zit zonder werk.

Paulus zegt het hier zo: toen Jezus stierf, ontwapende Hij de overheden en machten. Hun hele taak en hun hele doel was om je te veroordelen. Ze hebben geen wapens meer over. Ze hebben geen kracht meer over. Het is hun uit handen genomen. Ze zijn

ontwapend. Omdat de verordeningen en wetten die tegen ons op schrift stonden aan het kruis zijn gespijkerd, is er geen grond meer voor beschuldiging. Daarom zegt Paulus in Romeinen 8:

Wie kan Gods uitverkorenen beschuldigen? Christus is het Die rechtvaardigt. Wie is het die veroordeelt?

ROMEINEN 8:33-34

En Paulus zegt hier hetzelfde op een andere manier. Hij zegt eenvoudigweg dat de duivel ons niet meer kan veroordelen. De demonen zijn ontwapend. Ze kunnen je niet veroordelen. Door wat Jezus heeft gedaan, heeft Hij over hen getriomfeerd.

29

Het kruis als triomftocht over de machten

De precieze bewoording die Paulus in vers 15 gebruikt, is:

Hij heeft hen openlijk te schande gezet en daarin over hen gezegevierd. Dit woord ‘triumferen’ is een bijzonder Grieks woord dat in de wereldlijke Griekse literatuur werd gebruikt om de triomfantelijke intocht te beschrijven van een zegevierende Romeinse generaal, wanneer hij als overwinnaar van het slagveld terugkeerde. Hij bracht de generaals en de heersers en de voornaamste burgers van het veroverde land in ketenen mee terug naar Rome. Zij hadden zich tegen de Romeinen verzet en verloren. En in plaats van hen gewoon in hun eigen land te doden, brachten ze hen terug naar Rome om hen te doden. Maar voordat ze hen doodden, voerden ze hen in een optocht door de straten van Rome. En de keizer liet ter ere van de zegevierende generaal een triomfboog oprichten.

Als je vandaag naar Rome gaat, kun je nog steeds de triomfboog voor Titus zien die Vespasianus voor hem liet oprichten nadat hij Jeruzalem had veroverd. Wat die Romeinen deden, was een grote optocht houden. En de generaal die als overwinnaar terugkeerde, bracht zijn gevangenen mee en voerde hen in een optocht door de straten. En aan het einde van de optocht doodden ze hen. Paulus gebruikt het Griekse woord dat naar zo'n triomftocht verwees.

Hoewel Christus in de ogen van de mens aan het kruis verslagen leek te worden, was het toch niet Jezus Die werkelijk verslagen werd, maar waren het Zijn vijanden. Vanuit hemels gezichtspunt voerde Hij de overheden en machten in feite mee in een optocht, als het ware in ketenen, als overwonnen vijanden, ten dode opgeschreven. Nog niet dood, maar wel ten dode opgeschreven. En zo overwon Jezus door Zijn dood de machten van de duivel.

30

Voedselwetten en feesten als schaduwen

En daarom zegt hij in vers 16:

Laat dus niemand u veroordelen inzake eten of drinken, of op het punt van een feestdag, een nieuwe maan of de sabbatten.

KOLOSSENZEN 2:16

Let erop hoe Paulus ervan uitgaat dat mensen die wettisch zijn het werk van de demonen doen. Omdat de demonen overwonnen zijn, moet je je door die wettische mensen niet laten ontmoedigen. Want de kracht achter hun beschuldigingen is verdampt, is aan het kruis gespijkerd.

Waarover?

Hij heeft het over de spijsvoorschriften, dat je geen varkensvlees en dergelijke mag eten, wat de wet verbood.

Deze zaken zijn een schaduw van de toekomstige dingen, maar het lichaam is van Christus.

KOLOSSENZEN 2:17

Of letterlijker in het Grieks: 'het lichaam is van Christus', oftewel: 'het lichaam behoort aan Christus'. De uitspraak 'Het lichaam is Christus' zou een verwijzing naar de gemeente kunnen zijn. En ik heb een vriend die denkt dat dat zo is, maar ik heb nooit helemaal begrepen hoe de gedachtegang van de zin dan verloopt als dat de

betekenis is. Vaker wordt aangenomen dat het lichaam eenvoudigweg tegenover het woord 'schaduw' staat. Een lichaam is stoffelijk en tastbaar en werkelijk. Een schaduw is niet iets werkelijks. Het is alleen een silhouet dat bestaat doordat er geen licht is. Maar waar een schaduw is, is een lichaam. Waar een schaduw is, is iets tastbaars dat het licht tegenhoudt en zo een schaduw veroorzaakt. En de schaduw is in zekere zin een afbeelding van dat lichaam, maar geen volmaakte afbeelding.

Wat Paulus zegt, is dat de regels en voorschriften van de Joodse wet zo waren: ze beeldden Christus uit, maar niet volmaakt. Maar Hij is nu gekomen en Hij laat Zelf volmaakt zien Wie Hij is. Je hoeft nu geen schaduwen meer te raadplegen om te weten wat de werkelijkheid is. Je hoeft geen godsdienst te hebben die gebaseerd is op rituelen die vooruitwezen naar iets wat nu gekomen is. We kunnen nu duidelijk zien Wie Jezus is. We hoeven ons niet bezig te houden met de dingen die bedoeld waren als leermiddelen, als geheugensteuntjes, om ons te leren hoe Jezus zou zijn wanneer Hij kwam. Hij is gekomen. Die schaduwen waren onvolmaakte voorstellingen van de werkelijkheid die Christus is. Maar Hij is gekomen en Hij is de werkelijkheid. We hebben alleen Hem nodig. We hebben deze wetten niet nodig.

Het is heel duidelijk dat Paulus ervan uitgaat dat sommigen van degenen die hun ideeën aan de Kolossenzen opleggen, aanhangers zijn van een Joodse vorm van wetticisme. Ze proberen de christenen onder de wet van de besnijdenis te brengen, waarop eerder al is gezinspeeld, onder de wetten over voedselbeperkingen en onder de wet over het houden van feesten en sabbatten.

31

De sabbat en het houden van heilige dagen

Trouwens, ik krijg in mijn radioprogramma en van andere mensen veel vragen over het houden van de sabbat. Mensen die geloven dat we de sabbat moeten houden, zijn niet blij met dit vers. Het zit hun niet lekker, omdat het aangeeft dat de sabbat net zo is als de spijswetten. Het is iets schaduwachtigs dat niet geldig is. Mensen mogen niemand meer om zulke dingen veroordelen. Het hoort bij de ceremoniële wet, net als

de feesten. Maar sabbatvierders zeggen meestal: ‘Nou, met deze sabbat wordt niet de sabbat op de zevende dag bedoeld, de sabbat van de Heere. Dit verwijst naar bijzondere sabbatten die deel uitmaakten van feestweken’, enzovoort.

Ik ben het daar niet mee eens. De opbouw van Paulus' zin lijkt me heel duidelijk: feesten, nieuwe manen en sabbatten. Feesten zijn bijvoorbeeld Pascha, Pinksteren en het Loofhuttenfeest. Die vonden jaarlijks plaats. Feesten waren jaarlijkse heilige dagen. Nieuwe manen waren maandelijks. Elke eerste dag van de maand was het nieuwe maan. En sabbatten waren wekelijks. Dus eigenlijk zegt hij dat het bij al die Joodse heilige dagen niet uitmaakt of ze jaarlijks, maandelijks of wekelijks zijn. Het maakt niet uit hoe vaak ze voorkomen; ze zijn toch allemaal van dezelfde aard. Het zijn allemaal heilige dagen, en heilige dagen hebben niets met het christendom te maken. Dat zijn schaduwen. Ze hadden allemaal symbolische waarde. Ze hebben geen blijvende geestelijke waarde en ze leggen ons geen blijvende geestelijke eisen op.

Paulus zei tegen de Galaten dat hij zich grote zorgen maakte over hun geestelijke toestand, omdat ze heilige dagen in acht namen. Hij zei in Galaten 4:10:

U houdt zich aan dagen, maanden, tijden en jaren. Ik vrees voor u dat ik mij misschien tevergeefs voor u heb ingespannen.

GALATEN 4:10-11

Ik ben bang dat jullie niet eens meer christenen zijn. Mijn inspanningen om jullie tot Christus te brengen lijken tevergeefs te zijn. En waarom? Jullie gaan je bezighouden met het houden van heilige dagen. En Paulus maakt zich hier dezelfde zorgen. Deze heilige dagen zijn een schaduw. Ze zijn niet de werkelijkheid. Christus is de werkelijkheid, en daarmee moeten we ons bezighouden. Laat je dus door niemand onder wetten van het oudtestamentische soort brengen.

32

Engelenverering en het vasthouden aan Christus

Hij zegt in vers 18:

Laat u niet de prijs ontzeggen door iemand die behagen schept in nederigheid en engelenverering, intreedt in wat hij niet gezien heeft, zonder reden gewichtig doet door zijn vleselijke denken,

KOLOSSENZEN 2:18

In sommige handschriften staat 'which he has seen', wat mogelijk verwijst naar visioenen die iemand beweert te hebben gezien.

en zich niet houdt aan het hoofd, waaruit het hele lichaam, dat van banden en pezen voorzien is en daardoor samengevoegd, opgroeit door de groei die van God komt.

KOLOSSENZEN 2:19

Dat is Jezus.

Het lichaam van Christus groeit vanuit Christus. Christus is het Hoofd, en van Hem komt de voeding om te groeien.

[Vertalersnoot: de Engelse vertaling die de spreker aanhaalt, spreekt in Kolossenzen 2:19 expliciet over het lichaam dat gevoed wordt.] Laat mensen je niet op zijsporen brengen, zoals het aanbidden van engelen, of je meeslepen in de bijzondere openbaringen die ze beweren te hebben gehad en die losstaan van Christus. Deze mensen zijn opgeblazen, ze zijn trots, ze zijn vol van zichzelf, ze zijn arrogant over hun openbaringen. Hier gaat een valse nederigheid mee gepaard, zegt hij. Maar dit alles lijkt te verwijzen naar mysterieculten, oosterse mysteriegodsdiensten. Het probleem

lijkt hier een mengeling te zijn van misschien Joods wetticisme en oosterse mystiek. En hij zegt dat deze mensen zich niet aan Christus vasthouden, dus negeer hen. Laat niemand je meeslepen. Laat niemand je op deze manier je beloning ontfutselen.

33

Ascese en menselijke regels zijn overbodig

Vers 20:

Als u dan met Christus de grondbeginselen van de wereld bent afgestorven, waarom laat u zich dan, alsof u nog in de wereld leeft, bepalingen opleggen

KOLOSSENZEN 2:20

Dat gaf hij eerder aan toen het over onze doop ging. Die gaf aan dat we met Christus gestorven waren, dat we met Hem begraven zijn.

Dat is blijkbaar wetticisme en wetten enzovoort, de grondbeginselen van godsdienstigheid.

Je bent hieraan gestorven; waarom leef je nog steeds onder deze dingen? Wat voor dingen?

als: Pak niet, proef niet en raak niet aan? Dit zijn allemaal dingen die door het gebruik vergaan; ze zijn ingevoerd volgens de geboden en leringen van de mensen. Deze dingen hebben wel een schijn reden van wijsheid, door eigenwillige godsdienst en nederigheid, en verachting van het lichaam, maar ze zijn zonder enige waarde en dienen tot verzadiging van het vlees.

KOLOSSENZEN 2:21-23

In de inleiding op Kolossenzen heb ik deze verzen gelezen en gezegd dat hier kennelijk wordt verwezen naar de Griekse verwaarlozing van het lichaam, de Griekse ascese. Natuurlijk hadden de Joden hun wetten over 'niet aanraken' en 'niet beetpakken', maar dit lijkt te gaan over door mensen bedachte leerstellingen. Hij zegt:

volgens de geboden en de leer van mensen.

Hij spreekt ook over dingen die de schijn hadden van zelfopgelegde godsdienst, valse nederigheid en verwaarlozing van het lichaam. Dat was een Grieks ascetisch idee.

Blijkbaar waren de problemen in Kolosse een mengeling van Joods wetticisme, Grieks ascetisme, waarschijnlijk van een gnostische soort, en oosterse mystiek, met engelenverering en dat soort dingen. Het is één grote warboel van religieuze onzin. In wezen zegt hij dat dat allemaal overbodig is. Als je Christus hebt, dan geldt:

In Hem zijn jullie compleet.

Hij is alles.

Pas op dat niemand u als buit meesleept door de filosofie en inhoudsloze verleiding, volgens de overlevering van de mensen, volgens de grondbeginselen van de wereld, maar niet volgens Christus. Want in Hem woont heel de volheid van de Godheid lichamelijk. En u bent volmaakt geworden in Hem, Die het Hoofd is van iedere overheid en macht.

KOLOSSENZEN 2:8-10

Je hoeft je niet in ascetische praktijken te storten. Je hoeft je niet te verliezen in intellectuele omzwervingen en filosofie en de beweringen van iemand die een of andere nieuwe openbaring zou hebben, of zou weten hoe je in contact komt met je engel. Dat alles is vele, vele stappen omlaag vanaf waar je al bent. Niet omhoog, want:

In Hem zijn jullie compleet.

Laten we niet opgaan in die andere merkwaardige dingen. Ze brengen je alleen maar verder weg van de werkelijkheid, die Christus is, en terug naar het rijk van schaduwen en dingen die niet echt zijn.

Dit ene hoofdstuk zet, meer dan enig ander hoofdstuk in Kolossenzen, uiteen waar Paulus zich werkelijk zorgen over maakt. In de overige hoofdstukken gaat hij in op praktische raad over hoe je in bepaalde levenssituaties moet leven, in het gezinsleven en op het werk en in andere dingen. Daar zullen we het te zijner tijd over hebben. We ronden het hier af en gaan dan in op die andere dingen in hoofdstuk 3 en 4.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Kolossenzen 2:1
- Kolossenzen 1:7-8
- Kolossenzen 2:8
- Kolossenzen 2:2
- Kolossenzen 1:26-27
- Johannes 14:21
- Efeze 1:17
- 1 Korinthe 2:14
- Johannes 1:42
- Mattheüs 16:16
- Mattheüs 16:17
- Kolossenzen 1:27
- Kolossenzen 2:3
- Genesis 2:17
- Prediker 1:18
- Kolossenzen 2:4
- Kolossenzen 2:5
- 1 Korinthe 5:4
- Kolossenzen 2:6-7
- Kolossenzen 1:23

- 1 Korinthe 3:4
- 1 Korinthe 3:5
- 1 Korinthe 3:6-7
- 1 Korinthe 3:8-9
- 1 Korinthe 3:10
- 1 Korinthe 3:11
- 1 Korinthe 6:19
- Kolossenzen 2:6
- Galaten 5:16
- Psalmen 1:1
- Micha 6:8
- 1 Johannes 2:6
- Efeze 4:1
- 1 Thessalonicenzen 2:12
- Romeinen 6:4
- Efeze 4:17
- Efeze 5:2
- Efeze 5:8
- Efeze 5:15
- Efeze 2:10
- Galaten 1:6
- Galaten 3:1-3
- Kolossenzen 2:8-10
- Mattheüs 10:32-33
- Johannes 6:38
- Johannes 16:7
- Jesaja 9:5
- 2 Korinthe 3:17
- Kolossenzen 2:9
- Johannes 14:8
- Johannes 14:9
- Johannes 14:28
- Johannes 1:1
- Johannes 1:14

- Johannes 2:19
- Exodus 25:22
- Lukas 5:17
- 1 Koningen 8:27
- 1 Timotheüs 3:16
- 2 Petrus 3:18
- Kolossenzen 2:11-14
- Jeremia 4:4
- Filippenzen 3:3
- Romeinen 2:28-29
- Genesis 17:11-13
- Kolossenzen 3:9
- Efeze 4:22
- Ezechiël 36:25-26
- Joël 2:28-29
- Kolossenzen 2:15
- Openbaring 12:10
- Romeinen 8:33-34
- Kolossenzen 2:16
- Kolossenzen 2:17
- Galaten 4:10-11
- Kolossenzen 2:18
- Kolossenzen 2:19
- Kolossenzen 2:20
- Kolossenzen 2:21-23

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.